

Pompeo og Bolton drager verden mod krig mens Trump bevæges mod samarbejde

Den 8. maj (EIRNS) – Intensiteten af de voldelige erklæringer mod både Rusland og Kina, der kommer fra USA's udenrigsminister og den nationale sikkerhedsrådgiver, Pompeo og Bolton, står i skarp kontrast til præsident Donald Trumps bestræbelser på at etablere venlige forbindelser med Rusland og at forhandle om en konstruktiv samarbejdsaftale med Kina. Ved at fremprovokere kriser i flere brændpunkter – Venezuela, Iran, Korea – og rette ekstreme angreb mod Kina og Rusland, er Pompeos aktuelle turné i Europa et åbent fremstød for militær konfrontation, ved bevidst at erklære, at fredeligt samarbejde skal erstattes med geopolitisk konflikt. På Arktisk Råds møde i denne uge fortalte han medlemslandene, at deres historiske tilgang til en fælles og fredelig udvikling af regionen skal afsluttes, at de må tilslutte sig USA's fordømmelse af indbildt kinesisk og russisk "aggression" og sammenlignede endog Kina med det nazistiske Tyskland. Pompeo annullerede derefter et planlagt besøg i Tyskland uden at informere tyskerne om årsagen, for at flyve til Irak hvor han belærte irakerne om, at de skal beskytte amerikanske tropper i deres land fra et forestillet iransk angreb. (Det irakiske udenrigsministerium meddelte i en erklæring efter Pompeos afsked, at premierminister Adel Abdul-Mahdi havde fortalt ham, at "hans land ville fortsætte med at styrke venskab og samarbejde med alle venlige nabolande, herunder Iran.")

Pompeo besøgte derefter Storbritannien, hvor han udgød: "Det var tydeligt i mine samtaler både med Jeremy Hunt og med premierminister May, at det særlige forhold ikke blot består, det blomstrer." Han fortalte pressen, at Arbejderpartiets leder Jeremy Corbyns afslag om at støtte den amerikansk støttede falske "præsident", Juan Guaidó, i Venezuela var

“modbydeligt”.

Og dog, præsident Trump var på næsten samme tidspunkt i færd med at udsende endnu et tweet, der stemplede briterne som de primære gerningsmænd i det forræderiske kupforsøg mod hans præsidentskab. Han skrev: “Denne britiske spion, Christopher Steele, forsøgte ihærdigt at få dette (det falske dossier) ud før valget. Hvorfor?”

Trump henviser til afsløringen af et dokument, indeholdt i loven om informationsfrihed (FIOA), der blev offentliggjort den 7. maj i kraftigt redigeret form af viceudenrigsminister Kathleen Kavalec, fra et møde hun holdt sammen med tidligere MI6-agent Steele den 11. oktober 2016 – en måned før valget og kun ti dage før Comey m.fl. indgav en ansøgning ved FISA-domstolen (Foreign Intelligence Surveillance Court), der anmodede om godkendelse til at spionere mod Trump-kampagnen, hvis anmodning udelukkende afhang af det falske Steele-dossier. Kavalecs notater viser, at Steele var “ivrig efter at se denne information komme frem før den 8. november”, dvs. valgdagen. Denne rapport bekræfter, at Steele handlede på sit tidligere erklærede had mod Donald Trump på vegne af det Britiske Imperium og Hillary Clinton-kampagnen (som havde betalt for Steeles dossier). Dette udgjorde en direkte indblanding i det amerikanske valg på vegne af en fjendtlig udenlandsk magt – ikke russerne, men det Britiske Imperium.

Ironisk nok, har Joe Biden, den mere end 70-årige demokrat, der nu har bekendtgjort sit kandidatur til præsident, fortalt en bidragsindsamler, at han havde modtaget et opkald fra premierminister Theresa May, som udtrykte “bekymring” over Donald Trump og opfordrede ham til at stille op imod ham. Således var det ikke kun den britiske efterretningstjeneste, som greb ind i det amerikanske valg, men den britiske regeringsleder er også direkte indblandet, desperat efter at besejre Trump. Faktisk offentliggjorde Overhuset en rapport i december 2018 med en advarsel om, at det “særlige forhold” ikke kunne overleve en anden periode med Donald Trump, og at

det ikke kunne tillades.

De der i løbet af det sidste halve århundrede har forsøgt at afvise eller tilbagevise Lyndon LaRouches fastholdelse af, at det Britiske Imperium var USA's historiske, og fortsat, primære fjende af en civiliseret verden, bliver nu tvunget til at bearbejde denne grundlæggende fejl i deres forståelse af historie og aktuelle forhold. Fremkomsten af en præsident der ikke er bange for at afsløre britisk bagvaskelse, der er imod imperiale krige, og som fremmer samarbejde mellem Rusland, Kina og USA, har tvunget briterne til at afsløre dem selv, som den styrende kraft bag deres korrupte aktiver i USA, der i stigende grad har tjent imperiet siden Franklin D. Roosevelts død og mordet på John F. Kennedy. Dette gælder især for regeringerne under Bush-familien og Barack Obama, hvis tilhængere i dag desperat forsøger at fortsætte kupforsøget mod Trump på trods af sammenbruddet af svindelnummeret med "Rusland-samarbejdet". Endnu værre er, at Bolton/Pompeo/Pence-trioen åbent modarbejder stort set ethvert skridt, som Trump har taget for at genoprette USA's suverænitet, ved at prædike geopolitiske splittelser og krigstruende konfrontationer, der truer med en ny global krig.

Denne modsætning i den amerikanske politik kan og må løses ved at bringe USA ind i et nyt paradigme af samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej, i bekæmpelsen af terrorisme og i etableringen af en ny økonomisk verdensorden. Det eneste sikre middel til at løse denne eksistentielle opgave som menneskeheden står over for er, at præsident Trump frifinder Lyndon LaRouche og således gør LaRouches tanker om dette nye paradigme tilgængelig for borgerne i USA og den menneskelige familie af nationer.

FDR ville have været med på det store topmøde i Beijing i dag; vi er nødt til at genoprette Trumps præsidentskab

Den 24. april (EIRNS) – Det vigtigste spørgsmål i verden i dag blev stillet af Kinas ambassadør i USA, Cui Tiankai: “Hvorfor USA ikke bør holde sig uden for Bælte- og Vejinitiativet”, i en kommentar i Fortune i dag.

Ja, hvordan kan lederen af hvilken som helst stormagt holde sig uden for Det Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der starter i Beijing den 25. april? Hvilken frivillig økonomisk/kulturel udviklingsbegivenhed kan samle ledende figurer fra 140 lande, herunder 37 stats- og regeringschefer, som kan sammenlignes med, hvad Franklin Roosevelts USA selv kunne indkalde til Bretton Woods i 1944 for at skabe et nyt kredit- og valutasystem?

De vesteuropæiske og amerikanske tænketanke og medier – startet for tre år siden med Londons Royal Institute of International Affairs og Cambridge og Oxford Universiteterne – som har hævdet at Bæltet & Vejen, vil “hyper-forgælde” og kollapse verdensøkonomien, har ikke noget modsvar til denne begivenhed i Beijing. Er 140 nationers ledere – og sidste år deltog alle afrikanske statsoverhoveder, på nær et, i Forum for Kina-Afrika-Samarbejde – alle kommet i klemme i en “gælds-fælde” på samme tid? Er de alle blevet grebet af en pervers tvangstanke om at få Kina til at stjæle deres

teknologier eller deres havne?

Tværtimod. Der er klart, at der er et nyt og meget vigtigt, optimistisk engagement, der har gjort sig gældende i de sidste seks år, for at udvikle sig ved hjælp af moderne, grundlæggende infrastrukturbygning og højteknologisk ny industri og kommunikation. Et nyt paradigme.

Det er en tankegang som FDR tænkte på udvikling, af Bretton Woods-systemet og FN. Præsidentkandidaten Donald Trump, og inden da, den politisk interesserede forretningsmand, blev draget af sådanne ideer: Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI); Måne-Mars-missioner; omfattende nye infrastrukturer; han omtalte endda Kinas Bælte & Vej i denne henseende tidligt i sit præsidentskab. Den britiske efterretningstjenestes "Russiagate"-angreb og den deraf følgende nye McCarthyisme mod Rusland og Kina har ødelagt det i to år.

Nu har det britiske angreb forfejlet sit mål – et kup – og er blevet fuldstændigt afsløret. Præsidenten selv anklagede i en Twitter-besked i morges "Storbritanniens efterretningstjeneste" for hele angrebet på sit præsidentskab. Verden har taget det til efterretning. Nu må den britiske dronning, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, foreslog i går, undskylde overfor præsidenten under hans statsbesøg den 3.-5. Juni. Og myten om resterne af Mueller-rapporten – at Rusland angreb den amerikanske valgproces – mangler stadig at blive aflivet. Og Trumps præsidentskab mangler stadig at blive genoprettet efter at være befængt med neo-konservatisme og neo-McCarthyisme.

En person i perioden efter Anden Verdenskrig tænkte på international udvikling på et endnu højere niveau: Lyndon LaRouche, hvis ideer om Verdenslandbroen førte til selveste Bæltet & Vejen. LaRouche kombinerede investeringer i udviklingslandene og store infrastrukturprojekter med de uerstattelige "videnskabelige drivkræfter" fra rumforskning, udvikling af fusionskraft, laser- og plasmateknologi. Han

udtænkte et nyt Bretton Woods kreditsystem og en verdensomspændende "Glass/Steagall"-bankomlægning, ud fra dette synspunkt. Og han bekæmpede Londons finansielle og geopolitiske imperium i 50 år til sit sidste åndedrag. Med Trumps røffel mod britisk efterretningsvæsen i dag er døren fuldstændig åben for at genoprette præsidentskabet. Det vil kun ske ved at vinde fuld anerkendelse og respekt for LaRouches ekstraordinære ideer og bedrifter.

En uge med intenst diplomati.. løfte, fare, vanvid

Den 22. april (EIRNS) – Dette er en uge med intenst og verdenshistorisk diplomati, nogle af dem giver et stort løfte om en fælles fremtid for menneskeheden; nogle vidner om den ekstreme strategiske fare verden står overfor som helhed; og nogle giver udtryk for de direkte sataniske intentioner, der stammer fra det Britiske Imperiums anti-videnskabelige svindelnummer om klimaændringer. Begyndende med det sataniske: I dag er "Earth Day", den hedenske tilbedelse af "Moder Jord", der afviser menneskehedens eksistens som en kreativ art skabt i Guds billede. Greta Thunberg, det mentalt misbrugte barn fra Sverige, der er blevet forvandlet til leder af et "Børnenes Korstog" for at stoppe de onde voksne i verden, som tror på menneskelige fremskridt, ankom til London i weekenden, efter at have afholdt en hedensk sammenkomst langfredag i Rom for 25.000, de fleste børn, med krav om afindustrialisering og affolkning. Hun mødtes endda med paven, som takkede hende for

at "tale sandheden". Pave Frans, der under udarbejdelsen af sin sataniske rundskrivelse {Laudate Si}, som støtter fupnummeret om klimaændringer, naturligvis arbejdsende tæt sammen med Hans Joachim Schellnhuber, der anbefaler en reduktion af menneskeheden til mindre end en milliard mennesker. Stakkels Greta er delvist kontrolleret af den britiske "klima-videnskabsmand" Kevin Anderson, som mener at en halv milliard er det rigtige tal. I England, den sande kilde til ideologierne om befolkningsreduktion, forventes Greta at tale i Underhuset. Vil hun få en audiens hos dronningen og hendes gemal, Philip, inden han får sit ønske om at blive reinkarneret som en dødelig virus opfyldt for at hjælpe med at reducere verdens befolkning?

Om den strategiske fare: Den Internationale Sikkerhedskonference i Moskva begynder tirsdag, med over et tusinde deltagere fra 111 lande. Viceforsvarsminister oberst Alexander Fomin fortalte RT i dag, at "fred, uafhængighed, territorial integritet og suverænitet har tendens til i stigende grad at være skrøbelige i dag ... USA ser ikke passivt til og anvender andre taktikker, herunder en bred vifte af teknikker udviklet til hybride krige og farvede revolutioner ..., træning af ledere og medlemmer af ekstremistiske grupper, forøgelse af presset, herunder bestikkelse, mobning og sektorspecifikke sanktioner". Udenrigsminister Lavrov spurgte hvordan USA kunne klage over få russiske soldater i deres "baggård" (Venezuela), mens "ingen nævner det amerikanske militær og andet NATO personale – fra Storbritannien og Canada – som i mellemtiden har overfyldt Ukraine". Samtidig har Trump-administrationens brug af tredjeparts-sanktioner, angreb på selv formodede venner og allierede, der nægter at modtage ordrer om at afskære forholdet til Iran, Venezuela og andre, som for at være fjender, truer økonomisk og strategisk stabilitet i hvert hjørne af verden – og truer dollarens rolle som en troværdig valuta for verdenshandelen.

Men der er også et dramatisk momentum mod et nyt paradigme,

for at placere menneskeheden i centrum for en mission for fremtiden baseret på en videnskabelig og kulturel renæssance, centreret om ånden af den Nye Silkevej – en proces sat i gang af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de sidste tredive år. Det andet Bælte- og Vej-Forum finder sted torsdag og fredag i Beijing, med mere end 130 nationer repræsenteret, 37 statsoverhoveder, 360 ministre og 5.000 deltagere. Transformationen af Kina til en førende videnskabelig og industriel nation, der har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, er en ubestrideligt kendsgerning, mens Bælte- og Vejinitiativet er dedikeret til at overføre denne proces til hele verden, og glædeligt bydes velkommen af næsten hele verden.

Men de neokonservative dinosaurer, der omgiver præsident Trump, har indtil nu undermineret hans planer om at skabe venlige forbindelser med både Kina og Rusland. Det anti-kinesiske hysteri har nået en ny højde, på trods af Trumps optimistiske syn på Kina og den potentielle "storslåede aftale" med Kina, som nu er tæt på færdiggørelse. FBI har iværksat inddragelse af visa fra Kinas førende forskere – så mange som 200 eller flere – de lærde, der ser sig selv som venner af USA, som er afgørende for opbygningen af de nødvendige kulturelle og intellektuelle bånd for at forme dette venskab. Det samme FBI smider nu ledende kinesiske forskere ud af USA, herunder kræftforskere på det prestigefyldte Texas Medical Center i Houston, hvilket underminerer fremskridtet af menneskehedens sundhed, og forværrer forholdet mellem USA og Kina.

Tiden er knap til fuldstændigt at afslutte kupforsøget mod Trumps præsidentskab. Mueller-rapporten var tvunget til at indrømme, at der ikke var noget aftalt spil, men fastholdt løgneren om russisk indblanding i valget og mulig retsmæssig obstruktion af præsidenten, hvilket giver anledning til at de afdankede Demokrater forfølger en rigsretsmæssig efterforskning af en forbrydelse, som ikke fandtes. Trump blev

valgt af en nation, der var træt af økonomisk og kulturelt forfald, evig krigsførelse, og som fuldt ud støttede hans intention om at afslutte Den kolde Krigs splittelse af verden – et program uløseligt forbundet med Lyndon LaRouches arbejde over det sidste halve århundrede. At bringe USA og Europa ind i den nye ånd fra Silkevejen kan og må fremme processen.

**London ville være meget
lykkeligere, hvis bare
virkeligheden ikke
eksisterede**

Den 9. april (EIRNS) – Virkeligheden er, at ånden fra JFK's Apollo-projekt endnu en gang betager landet med Trump-administrationens annoncering i sidste uge af nationens fremskyndede indsats for en tilbagevenden til Månen som et skridt på vejen til Mars. NASA's chef, Jim Bridenstine, holdt en entusiastisk hovedtale til 'Colorado Springs Space Symposium' den 9. april, hvor han udtalte: "Denne gang vil vi tage til Månen for at blive. Og en anden enestående ting er, at når vi tager til Månen, vil vi rejse med en koalition af internationale partnere."

Virkeligheden er også, at det 'Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde', der skal afholdes i slutningen af april i Beijing, tager form som et vigtigt vendepunkt i kampen om økonomisk udvikling. Der er nu 124 lande og 29 internationale organisationer, som har underskrevet samarbejdsaftaler med Kina omkring Bælte og Vejinitiativet,

meddelte medlem af Kinas politburo Yang Jiechi for nogle dage siden. "Opbakning til BVI er det fremherskende synspunkt indenfor det internationale samfund", bemærkede han.

Og virkeligheden er så meget desto mere, at begge disse revolutionerende strategiske initiativer er blandt de vigtigste politikker, som Lyndon LaRouche har forfægtet i årtier, og som nu tager form på verdensplan.

Denne pointe er heller ikke gået ubemærket hen i det Britiske Imperium, som altid har forsøgt at overbevise verden om, at når en mand dør, forsvinder hans magt til at skabe forandring i universet, filosofisk og politisk, med hans fysiske væsen. De er ikke fornøjede – faktisk er de skrækslagne – for at LaRouches ideer, som de med rette anser for en eksistentiel trussel mod deres system, skal vokse i udbredelse.

Hvad kan det Britiske Imperium tilbyde i stedet for? Vanvid. Et desintegrerende globalt finanssystem. Et fuldstændig dysfunktionelt EU (hvis Brexit-krisen fortsætter meget længere, vil selve EU forsvinde, og der vil ikke være noget for Storbritannien at forlade). Regimeskift, destabiliseringer og krige, fra Venezuela til Iran til Libyen. Den fortsatte løgn om at Rusland blandede sig i valget i USA, en løgn som har til hensigt at optrappe situationen til en direkte konfrontation med den atombevæbnede supermagt. De uendelige bestræbelser på at ødelægge Trumps præsidentskab, uanfægtet af fakta eller sandhed. Og selvfølgelig den kulturelle fordærvelse med en ny opiumskrig rettet imod den amerikanske befolkning, i kombination med pornografi og anden modkultur, der følger med.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede tidligere i dag den strategiske situation på følgende måde:

"Vi har det mest utrolige potentiale for, at verden kan bevæge sig meget hurtigt i retning af Lyndon LaRouche livsdrøm –

nemlig at skabe en helt anden verdensorden, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på videnskab og en vision for menneskehedens fremtid. Dette er klart den dominerende, underliggende dynamik på planeten.”

Hun fortsatte: “Men det er også klart, at vi står midt i den mest heftige kamp, fordi det Britiske Imperium indser klart, at hvis de ikke gør brug af deres sædvanlige tricks som krig og undergravning og kup, og hvad der ellers er, vil de snart være historisk helt irrelevante. Så de er lige så farlige som et såret vilddyr.”

Zepp-LaRouche tilføjede, at det er afgørende at hjælpe med at befri præsident Trump fra britisk pres, der kommer både fra udlandet og fra hans egen administration, herunder udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, der for nylig har ført an i offensiven mod konfrontation og endda krig med Kina, Rusland, Venezuela, Iran og andre.

Zepp-LaRouche konkluderede: “Alt dette munder ud i det absolutte behov for at optrappe kampagnen for at rense Lyndon LaRouche. Den bedste, og formentlig eneste, måde at stoppe ‘krigsmaskinen’ på, er frifindelsen af LaRouche, fordi det ville ramme og blotlægge forbrydelserne begået af det samme apparat, der retsforfulgte LaRouche, dækkede over 11. september, og nu kører ‘Russiagate’-operationen for at vælte Trump. ‘Russiagate’ er blevet fuldstændig miskrediteret, og det må frem i lyset og anerkendes.

“Dette vil blive en periode med helt utrolige forandringer. Der vil komme ‘jordskælv’ i Europa, som helt kan ændre landskabet med det kommende europæiske valg. Man har de overhængende skyer af, hvad der vil ske med Brexit. Man har en helt forandret dynamik i mange områder af verden.”

Italiens samarbejde med Den Nye Silkevej viser Europa vejen mod fremtiden

Af Helga Zepp-LaRouche den 23. marts 2019

Den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Italien, hvor en hensigtserklæring underskrives mellem de to lande om at samarbejde om udbygningen af Den Nye Silkevej, var en magtfuld demonstration af, at der også kan finde en begejstrende og positiv politisk udvikling sted. Den nye form for samarbejde og genoplivning af den antikke silkevej bringer ikke kun enorme økonomiske fordele til Italien såsom udbygning af havne, modernisering af infrastrukturen, nye investeringer inden for et bredt spektrum af industrianlæg. Et samarbejde åbner også store muligheder for eksport til Kina og fælles investeringer i tredjelande; fordi landet med sin fordelagtige geografiske placering i Sydeuropa og ved Middelhavet kan udgøre en port mellem Asien og Europa. Og ikke mindst kan Italien være et brohoved for samarbejdet om industrialiseringen af Afrika.

Man skulle tro, at dette ville udgøre det vigtigste tema blandt alle nyheder. Overhovedet ikke; for forholdet til Kina er lige for tiden det afgørende spørgsmål inden for europæisk politik. De fleste i Italien lige fra den EU-venlige præsident Mattarella, koalitionspartierne og store dele af oppositionen anerkender de enorme muligheder, som den kinesiske "vækstkultur" har, som Mattarella benævnte det under sin pressekonference med Xi Jinping. Mens det af EU's nedskæringspolitik hårdt plagede Italien glædede sig over mulighederne, så ringede man med alarmklokkerne i "de øvrige

store EU-stater og i USA", sådan som det lød på T-Online. Silkevejen er Kinas trojanske hest, den bringer ingen økonomiske fordele, Italiens samarbejde med den vil ødelægge landets ry over hele verden – sådan lød det fra John Boltons nære medarbejder Garret Marquis, en talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd; den giver "Kinas røveriske hensigter" et skær af legitimitet.

Listen af giftige argumenter fra den geopolitiske lejr lader sig sagtens forlænge yderligere. Og de, der atter og atter gentog denne anti-kinesiske linje, afslørede dermed sig selv som bevidste eller manipulerede fortalere for den angloamerikanske nykonservative elite. Direktøren for den nationale amerikanske sikkerhedstjeneste, Dan Coats, har for nyligt ligesom Pence, Pompeo og Bolton betegnet Kina og Rusland som de vigtigste sikkerhedspolitiske trusler mod USA, hvorved militæret og efterretningseliten øjensynligt forsøger at "inddæmme" præsident Trumps forsøg på en positiv Kina-politik, sådan som det hedder på nykonservativt-nytsk.

Bag denne, her i den nyere tid forstærkede anti-kinesiske propaganda i USA, men også i Europa, gemmer sig konflikten mellem det nyliberale systems gamle mønster, hvis kræfter ubetinget søger at fastholde den gængse geopolitik, og på den anden side det nye mønster, som Kina har indført med det nye udenrigspolitiske koncept om et samarbejde mellem suveræne nationer til gensidig fordel. Og selv om de tiltagende spændinger i forholdet mellem Amerika og Rusland afgjort kan danne grundlag for de største bekymringer, så hævder flere folk fra baglandet, at den største strategiske konflikt udgøres af forholdet mellem USA og Kina. Det drejer sig her om den berømte "Thukydide-fælde": Hvordan vil den hidtidigt dominerende magt, altså USA, forholde sig til en anden magts opstigning? Tolv gange i historien er det kommet til krig, medens den opstigende magt fortrængte den første fire gange uden krig.

Den kinesiske regering har i over fem år med sit silkevejs-

initiativ sat et helt nyt koncept for indbyrdes strategiske forhold på den internationale dagsorden, som skal overvinde geopolitikken og erstatte den med præsident Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Denne nye model, der rigtignok afgjort varetager kinesiske interesser, giver til gengæld også de nu 123 samarbejdende stater hidtil uopnåelige fordele. Modellen har ganske enkelt vist sig som mere fordelagtig. I stedet for at henvise disse stater til en geopolitisk stedfortræder-status, har den medført virkelige fremskridt i Afrika, Asien og Sydamerika og endda blandt de 13 europæiske stater, der indtil videre har underskrevet lignende hensigtserklæringer, som nu Italien. Den har frembragt forbedret infrastruktur, investeringer i industri og landbrug, samarbejdsplaner om videnskab og teknologi og udveksling af kultur.

EU reagerer på sin side voldsomt spaltet: På den ene side betegner EU – som så at sige juniorpartner i det anglo-amerikanske imperium – i sin netop offentliggjorte "tipunkts-handlingsplan" Kina som en "systemisk rival", der gør propaganda for "alternative styreformer". Og på den anden side ønsker det ikke at gå glip af de økonomiske fordele ved samarbejdet med Kina. Præsident Macron, der ikke har haft den store succes med sine planer om reformering af EU, og ikke er særligt vellidt af sin egen befolkning, roste dette EU-papir før sit møde med Xi Jinping og sagde, at dette opråb var nødvendigt, og at tiden for den europæiske naivitet var forbi, hvor Kina kunne udnytte den europæiske splittelse.

Her lyder den italienske finansminister Trias synspunkter meget mere målbevidste, idet han peger på de "forbløffende mange" områder, hvor Italien kan gøre brug af sin ekspertise inden for silkevejs-initiativet: Maskinkonstruktion, logistik, rådgivning, effektivitetsstudier, design, ingeniørkunst, sikkerhed, finans, og forsikring. Tria fortsætter: "Italien nyder også godt af en strategisk, geografisk position blandt de nuværende og fremtidige rammebetingelser for handelen

mellem Østen og Vesten og Afrika. Med sin beliggenhed ved Middelhavet råder Italien over den næststørste industrikapacitet i Europa, er førende inden for den teknologiske innovation og godt forsynet med veludviklede havne og jernbanenet. Disse egenskaber gør Italien til den ideelle sydlige portal for det europæiske kontinent og for handelsruterne mellem Europa og Kina.”

Den selvbevidsthed og erkendelse af mulighederne, der kommer til udtryk i disse ord fra Trias side, står i kras modsætning til opfattelsen af Kina som en trussel. Interessant nok kommer oppositionen mod Kina netop fra de samme kredse, der stadig i 2001 gik kraftigt ind for at få Kina optaget i Verdenshandelsorganisationen, WTO, øjensynligt i den tro, at dette automatisk ville føre til, at kineserne overtog den vestlige model med dets liberale demokrati.

I stedet for blot at affærdige Kina som et “rivaliserende system” og hænge fast i den egentlig ret arrogante opfattelse, at den vestlige demokratiske model må være den eneste standard for en god regering i hele verden, så ville det være mere meningsfuldt at overveje kriterierne for et systems succes. Faktum er, at Kina har løftet sin egen befolknings levelfod enormt i de sidste 40 år, at det nu i nogle år for første gang har tilbudt udviklingslandene en chance for at overvinde deres underudvikling, at det løste krisen i Asien og derefter krisen i 2008 væsentligt bedre end Vesten og at det har frembragt en udviklingsoptimisme i sin egen befolkning, som er helt forsvundet i Vesten.

Og dermed viser Kina, at det i modsætning til Kristendommen og Islam ikke er spor interesseret i at omvende andre kulturkredse til sin egen filosofi, men udtrykkeligt anerkender suverænitetsprincippet og accepterer andre staters sociale modeller. Påstanden om, at Kina spalter Europa sigte efter at tage opmærksomheden væk fra det ubeskrivelige Brexit-teater, væk fra ønsket om at sætte militæret ind mod De gule Veste i Frankrig og væk fra den allerede dybe kløft i Europa

mellem øst og vest og syd og nord.

Tværtimod: Dersom Tyskland og Frankrig ville følge Italiens eksempel om at samarbejde med Kina, ikke blot i de bilaterale forhold, men først og fremmest i industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien, så ville dette være den eneste måde, hvorved Europa kunne overvinde sin indre splittelse og finde frem til en fælles mission, noget, der fuldstændigt mangler nu.

I stedet for at opbygge sin egen geopolitiske bastion imod Kina, Rusland og USA, sådan som Macron har foreslået i sine allerede forkastede planer, så ville et forenet Europa af nært samarbejdende fædrelande, der sammen med Kina selv er med til at udforme "den fælles menneskeheds fremtid" være den bedste mulighed for også at styrke de kræfter i USA, der ønsker at undgå "Thukydid-fælden".

Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti har i disse dage påpeget, at visionen om Den Nye Silkevej, altså om et globalt udviklingsprogram for at overvinde fattigdommen og underudviklingen, blev foreslået allerede i begyndelsen af 90-erne af den amerikanske "visionær" Lyndon LaRouche. Rent faktisk skete det allerede midt i 70-erne. Nu om dage, og dette burde stå klart for ethvert tænkende menneske, eksisterer der kun to alternativer: Enten forsøger Vesten at undertrykke Asiens og udviklingssektorens opstigning, hvilket vil medføre en tredje verdenskrig med indsats af termonukleære våben, eller også lykkes det at udvikle et nyt mønster for samarbejde. Det er på den allerhøjeste tid at lytte til "Lyndon LaRouches vise ord", sådan som Mexikos tidligere præsident López Portillo i sin tid udtrykte det.

Dersom EU ikke er i stand til at frembringe et nyt syn på Den Nye Silkevejs muligheder inden det kommende topmøde mellem EU og Kina den 9. april, så vil kortene til valgene til Europaparlamentet den 24.-26. maj kunne forventes blandet på en ny måde.

Kast nyt lys på planeten Jorden

Den 6. januar (EIRNS) – NASA's administrerende direktør, Jim Bridenstine, bekræftede i weekenden, at NASA's invitation til den russiske generaldirektør for Roscosmos, Dmitry Rogozin, om at besøge USA er blevet aflyst på grund af pres fra amerikanske senatorer, der er involveret i vedholdende konfrontation med Rusland. Denne beslutning er ikke alene en yderligere provokation fra det amerikanske "krigsparti", der befinder sig i et tæt omløb omkring det Britiske Imperiums politiske etablissement. Det kommer på et afgørende tidspunkt for et potentielt samarbejde mellem fire stormagter – Rusland, Kina, Indien og USA – om det mest betydningsfulde af de forhold som menneskeheden står over: Videnskabeligt samarbejde om rumforskning, den næste store 'grænse' for menneskehedens voksende herredømme over vores univers. Bestræbelser på at forpurre et sådant nødvendigt samarbejde er virkelig en forbrydelse mod menneskeheden.

Som Wu Weiren, chef for Kinas måneprogram, så veltalende udtalte umiddelbart efter den spektakulære Chang'e-4 månelanding: "At udforske det ukendte er menneskets natur. Månen er en mystisk verden for os. Vi har et ansvar for at udforske og forstå den. Månens udforskning vil også uddybe vores forståelse af Jorden og os selv."

Det pres, der i dette tilfælde anvendes af amerikanske senatorer, er kun en del af det Britiske Imperiums strategi om at bruge den nye amerikanske Kongres – herunder dens medieforstærkede kampagne for at afsætte præsident Donald Trump ved en rigsretssag; den igangværende heksejagt i form af Muellers undersøgelse; og internationalt pres fra "fremmede magter"

(dvs. briterne) for at lægge præsident Trump i en spændetrøje. Disse tiltag er taget i anvendelse for – på den ene eller anden måde – simpelthen at forhindre ham i at regere som præsident, baseret på den politik, som han blev valgt på.

Hvad der også er sigende er indsatsen i den 11. time for at sabotere Trumps tilbagetrækningspolitik for Syrien, eftersom de frygter potentialet for en fuldstændig omorganisering af Sydvestasien, væk fra årtier (eller ligefrem århundreder) med det Britiske Imperiums blodige geopolitiske 'Great Game'.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, tilrådte i dag: Ignorer distraktionerne. Hold nationens opmærksomhed fokuseret på de virkelige problemer, som verden står overfor: Firemagts-samarbejdet om at skabe et nyt paradigme i retning af den kurs, der er udlagt med Kinas Bælte og Vej-initiativ; afslutning af britisk geopolitik og dens tilhørende krige; og overvindelse af det foruroligende transatlantiske finansielle sammenbrud med LaRouches Fire Love, der begynder med en Glass-Steagall 'brandvæg' – som også er den eneste effektive 'væg', der faktisk kan stoppe A/S Narkotikas (imperiets organiserede narkotika-kriminalitet, red.) nye opiumskrig mod USA og andre, hvilket Lyndon LaRouche har sagt længe.

Menneskehedens nylige tilstedeværelse på Månens såkaldte 'bagside' og den nye æra for win-win samarbejde for menneskeheden, som der dermed er blevet åbnet for, kan kaste nyt lys på løsningen af disse centrale spørgsmål nede på planeten Jorden.

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

Det Nye Bretton Woods-system: Lyndon LaRouches historiske øjeblik.

Den 9. december (EIRNS) – Der står meget på spil i kampen for at rykke fra topmødet mellem Trump og Xi den 1. december og det næste (endnu ikke planlagte) topmøde mellem Trump og Putin, og direkte videre til de første fire-magts diskussioner mellem USA, Kina, Rusland og Indien vedrørende et Nyt Bretton Woods internationalt kreditsystem med faste valutakurser – som udarbejdet af Lyndon LaRouche.

Nu ser vi, hvordan fremmede elementer i det amerikanske justitsministerium anvender provokerende anholdelser og retsforfølgelser for at forsøge at lukke ned for relationerne mellem Washington og Beijing, ligesom de – eller andre i justitsministeriet – har angrebet Washingtons forbindelser med Moskva i årevis, og forsøger at pacificere, og til sidst helt fjerne, den valgte amerikanske præsident.

Uanset hvor svært det ser ud, har de af os, der kæmper for at realisere LaRouches ideer, faktisk midlerne – hvis vi bruger dem – til at overvinde alle de prøvelser, som det Britiske Imperium kan genere os med.

Dette blev behandlet af Jacques Cheminade, en højtstående politisk person i Frankrig, og medarbejder til LaRouche igennem mange år, i et interview den 7. december i LaRouchePAC's fredags webcast, hvor han gav en orientering om bølgen af masseprotester i Frankrig. Idet han talte om formidlingen af vore ideer i forhold til Gule Vest-bevægelsen, fortalte Cheminade til værten for LaRouchePAC, Matthew Ogden:

“Så vores fordel i forhold til alle disse mennesker [i de politiske partier] er den måde, hvorpå jeg blev mishandlet i fransk politik, og når de erfarer, hvad der er blevet gjort imod Lyndon LaRouche ... i USA. Så vil de have en vis fornemmelse af, hvad der blev gjort mod mig på grund af de tre præsidentvalg [som Cheminade stillede op til]. De siger, “de har hånet dig, de har angrebet dig, de har gjort imod dig, præcist hvad der blev gjort imod os.” Så de har umiddelbart en forståelse af dette synspunkt, men jeg siger til dem, I skal gå dybere ind i forståelsen.”

“Hvad vi forsøger at gøre – det er meget interessant – på forskellige niveauer er at give dem det de har brug for: At give dem føde til tanken, hvilket er hvad de behøver for at udvikle deres tænkning og nå længere, end hvad de selv forventede.

“Jeg blev inviteret til tre universiteter i Lille, i Nordfrankrig, nær den belgiske grænse. Det er en by på omkring 1 million mennesker, en storby. Der fortalte jeg alle eleverne: ‘Jeg fik kun 0,18 % i præsidentvalget. Det er meget lidt. “Men de sagde:” Det er netop af den grund, at vi vil have dig. Fordi vi ved, at hvis de gjorde det imod dig, er det [fordi] du er anderledes. Vi vil gerne vide, hvorfor du er anderledes, og, som de siger, hvad du har at byde på. Fortæl os venligst. “Så vi havde meget interessante møder med dem.”

Studér og behersk LaRouches ideer. Men vær samtidig opmærksom på, at ideerne ikke kan adskilles fra personen – hans person, men lige såvel din egen. Hvis Sokrates havde lyttet til sin ven Kritons velmente råd om at flygte fra Athen og sin forestående henrettelse, så ville ingen tale om sokratiske eller platoniske ideer i dag. Hvis Einstein gennem tre årtier havde lyttet til rådene fra så godt som hver eneste af hans “kolleger” om at bekende hans angivelige fejl og slutte sig til “København-skolen” – ville hans teorier være døde på det tidspunkt. Lyndon LaRouche har mere end fortjent sin udødelige status som en “folkets helt”, som det er blevet sagt, både pga. hans offentlige handlinger og ved utallige handlinger, som aldrig vil blive kendt for offentligheden. Dette er også vores våben – ligesom det er Cheminades i Frankrig – når vi griber kalken.

**Mens FN's klimapanel
promoverer folkemord: Verden**

har brug for flere mennesker

Af Megan Beets fra LaRouchePAC's videnskabsgruppe

Den følgende artikel er baseret på et foredrag, som Megan Beets holdt den 20. oktober 2018 under den ugentlige Manhattan-Project-Dialog, som LaRouche-aktionskomiteen afholdt.

Den 8. oktober udgav IPCC, De forenede Nationers "verdensklimaråd", en ny beretning, hvori det forlanges, at verdens befolkning er nødt til undgå en forhøjelse af den globale temperatur, på mere end 1,5 mod tidligere 2.0 grad C. For at opnå dette, bør alle lande sænke deres industrialisering endnu mere og foretage endnu større anstrengelser for at mindske befolkningstilvæksten.

Jeg vil redegøre for, hvorfor det alt sammen er én stor løgn, der ikke har spor med videnskab at gøre. Det hævdes godt nok, at 99 % af alle videnskabsmænd mener, at menneskeheden fremkalder ødelæggende klimaforandringer på planeten med sin hensynsløse industrialisering, og at man må stoppe al videre udvikling. Men grunden til at disse videnskabsmænd er nået frem til denne opfattelse, har intet som helst med videnskab at gøre! Det er det britiske imperiums politik.

Hvorfor bringes dette spørgsmål frem netop nu? Hvorfor er de så fortvivlende?

Da Donald Trump vandt det amerikanske præsidentvalg i 2016, bemærkede Lyndon LaRouche næste morgen, at dette ikke var noget lokalt amerikansk fænomen, men et globalt fænomen. Vi kunne se tegnene på sammenbruddet af paradigmet med årtiers globalisering, geopolitik og imperial arrogance. Hele systemet ville bryde sammen. Han sagde, at vi ikke blot måtte mobilisere den amerikanske, men hele verdens befolkning for at virkeliggøre dette nye paradigme.

Den største sygdom, der har bredt sig i de sidste årtier især i Vesten og De forenede Stater efter mordet på Kennedy, er fjendtligheden over for vækst og udvikling. Dette må ændres, begyndende med hjernevasken i skolerne, i fjernsynsannoncerne, i hele kulturen. Vi må gøre op med den forestilling, at verden er overbefolket. Virkeligheden er, at verden er betragteligt underbefolket, ikke blot i betragtning af, hvad vi er i stand til at udrette med nutidens teknik, men også i betragtning af, hvad vi må opnå som menneskehed i de næste generationer. Det er der ikke nok mennesker til på Jorden!

I dag lever der ca. 7,6 milliarder mennesker på Jorden. Hvilket tal vil være det rigtige tal? Er 10 milliarder nok, eller 20 milliarder? Lad os kaste et blik på det, som Lyndon LaRouche anslår som et godt udgangspunkt: "Lad os vende tilbage til den indstilling, der var den fremherskende i De forenede Stater i tiden under Kennedys rumfartsprogram – ja endda siden 1958 under Eisenhower, og under reaktionen på Sputnik – og indtil ca. 1965. Hvis vi bibeholder denne indstilling og kombinerer den med passende skattebegunstigelser og en fornuftig videnskabelig undervisning i vore skoler og tilsvarende andre ting..., hvis menneskeheden på denne planet har den politiske vilje til at virkeliggøre de projekter, der bedst udtrykker det videnskabelige fremskridt, så forsikrer jeg Dem, at den mulige befolkningstæthed vil vokse mindst 40 gange i forhold til den nuværende, og det med en højere levestandard. I de kommende tre generationer med en faktor 10. Efter to generationer kan vi forsørge en mulig befolkning i størrelsesordenen 100 milliarder, og det med en højere velstand, bedre ernæring, større sikkerhed og frihed og mindre indskrænket end i dag."

Er hundrede milliarder for mange? Lad os prøve at forestille os en verden, der gør det muligt, at hundrede milliarder mennesker kan leve med højere forventet levealder, større sundhed, et mere meningsfyldt liv, mindre indskrænkede og i renere luft. Hvad må der ændres ved menneskeheden, for at vi

kan nå dette? Er det muligt?

Oprindelsen til fjendtligheden mod udvikling.

For at besvare dette, vil jeg godt påvise, hvor den udviklingsfjendtlige, menneskefjendtlige og nykoloniale holdning og bevægelse egentlig kommer fra. Hvad er dens rødder? Mod slutningen af anden verdenskrig herskede der den største angst i Storbritannien for at blive inddraget af USA. Under krigen havde Franklin Roosevelt igen og igen gjort det klart for Winston Churchill, at der ikke ville finde nogen tilbagevenden til kolonialismen sted efter krigen. Roosevelt døde godt nok før krigens afslutning, men den britiske frygt forblev, for at efterkrigsordenen ville blive et system af nationalstater, hvor ethvert lands befolkning ville benytte sine ressourcer for sin egen udvikling. Hvert eneste menneske på jorden burde få den højest mulige levestandard.

Efter krigen var ideologien bag Hitlers folkemordspolitik – nemlig Eugenikken, racelæren, forestillingen om en herrerace, der i øvrigt oprindeligt var et britisk produkt, – gerådet temmelig meget i miskredit. Men briterne forsøgte ganske enkelt at give eugenikken et andet navn. Eugenik blev nu til økologi og miljøbeskyttelse. Én af miljøbevægelsens grundlæggere var Julian Huxley, den første generalsekretær i UNESCO, FN's organisation for dannelse, videnskab og kultur. I stiftelsesdokumentet fra 1945 skrev Huxley:

"Selv om det er rigtigt, at al radikal eugenisk politik vil være politisk og psykologisk umuligt i mange år, vil det være vigtigt for UNESCO at tage hensyn til, at det eugeniske problem undersøges med den største grundighed, og at offentligheden informeres sådan om de spørgsmål, der står på spil, at meget, der er utænkeligt nu, i det mindste kan tænkes."

To år senere erklærede Huxley under grundlæggelsen af den økologiske ideologi og af miljøbevægelsen: "Menneskenes udbredelse må komme i anden række i forhold til bevarelsen af

andre arter.”

Der er meget andet, der kan siges om Huxley, her blot dette: I 1930-erne hjalp han med til at grundlægge den britiske tænketank "Political and Economic Planning", der gjorde propaganda for den fascistiske økonomiske politik, der så blev taget op af Mussolini. Huxley arbejdede også for det britiske eugeniske selskab, først som medlem, siden som præsident, og fra det udgik der to andre organisationer: 1) The Population Policy Committee og 2) The Royal Commission on Population. Begge udgav rapporter om "befolkningstilvækstens ødelæggende indflydelse på ressourcerne".

En anden velkendt forsvarer af miljøbevægelsen var Lord Bertrand Russell, der gjorde sig sine egne tanker om menneskeheden. I 1951 forfattede han et skrift med titlen: The Impact of Science on Society, hvori han siger: "Over for dette kan man indvende, at dårlige tider ikke er noget varigt, men undtagelsestilstande, og at man også må imødegå dem med usædvanlige midler. I industrialiseringens hvedebrødsdage var denne adfærd mere eller mindre rigtig; men når befolkningsvæksten ikke længere kan begrænses væsentligt, så mister denne indvending sin betydning. For tiden formerer verdens befolkning sig med 58.000 mennesker om dagen. Krigene har indtil videre ikke haft nogen væsentlig indvirkning herpå, for tilvæksten fortsatte uændret under begge verdenskrige... Krigene har som bemærket hidtil vist sig som et skuffende middel, men måske er en bakteriologisk krig mere virkningsfuld. Hvis man én gang i hver generation kunne udsende den sorte død over verden, så kunne de overlevende formere sig lystigt, uden at gøre verden alt for tætbeholdt... Der ville godt nok udvikle sig nogle ubehagelige tilstande, men hvad betyder det? Virkeligt afklarede mennesker er immune over for lykken, især over for andres lykke.”

Denne holdning er ingenlunde nogen undtagelse. Den samme massemorderiske indstilling finder man hos prins Philip, dronning Elisabeths ægtefælle, der engang udtrykte ønsket om at måtte genfødes som en dødelig virus "for at bidrage til

løsningen af overbefolkningens problem".

I 1960 berejste Julian Huxley Afrika i flere måneder. Efter at være vendt tilbage skrev han flere avisartikler, hvor han hævdede: "Man kan ikke overlade beskyttelsen af naturområder og truede arter til de nyligt uafhængige afrikanske stater. Vi har derfor brug for en international indretning, der kan overtage forvaltningen af disse områder." Og dette omsatte Huxley senere i praksis, idet han i 1969 sammen med prins Philip og Max Nicholson, præsidenten for det britiske statsråd, grundlagde Verdensnaturfonden, World Wildlife Fund. I øvrigt var prins Philip ikke den første præsident for Verdensnaturfonden, WWF, fordi man ville skjule dennes nære forbindelser med det britiske kongehus, og derfor anmodede man prins Bernhard af Holland om at blive den første præsident for Verdensnaturfonden. Desværre var prins Bernhard en overbevist nazist og tidligere medlem af det nationalsocialistiske parti! Men herved bliver denne bevægelses stamtræ synligt.

Jeg vil godt anføre et citat af Max Nicholson, der er vigtigt, fordi det tydeliggør, hvad vi har at gøre med i dag. Medstifteren af WWF ytrede engang:

✖ "Man bør måske se tilbage på reformationen og renæssancen for at finde et tilsvarende alment forfald af længe bestående strukturer og værdier på grund af indvirkningen fra nye anskuelser og ideer, der ved en slags jordskælvs-lignende virkning efterlader hele bjerge af intellektuelt og moralsk affald.. Jordskælvsagtigt synes at være det rigtige ord, eftersom den emotionelle kraft og intensitet bag ideen om naturbeskyttelse er lige så vigtig som dens intellektuelle kraft."

For at gøre det helt klart: De "længe bestående strukturer og værdier", som Nicholson vil afskaffe, er forestillingen om mennesket som medskabende, ideen om det menneskelige fremskridt. For ham er det åbenbart vigtigere at ophidse gemytterne end at sige sandheden.

Midt i 1990-erne var det lykkedes Verdensnaturfonden at sikre

sig kontrollen over næsten 2 millioner km² i Afrika. Godt 8 % af det afrikanske kontinent forvandlede således til fredede områder, hvorved de pågældende lande ikke længere havde adgang til disse områder til at udvikle deres befolkninger. Verdensnaturfonden går ikke kun sådan frem i Afrika, men også i Mellemamerika, Sydamerika og Sydasiens. Et godt eksempel er Darien-gabet, den smalle tange mellem Syd- og Mellemamerika, som der stadig ikke er nogen forbindelse henover. Årsagen: Det er et kæmpe naturbeskyttelsesområde under Verdensnaturfonden.

I løbet af hele 60-erne og 70-erne, altså efter traumet over Kennedy-mordet og Vietnamkrigens rædsler, eskalerede det Britiske Imperiums og dets tidligere koloniers, USA indbefattet, angreb på udviklingslandene.

I 1962 udkom for eksempel den retningsgivende bog af Rachel Carson med titlen Det Stumme Forår, hvori hun påstår, at mennesket forgifter hele planeten. Og her drejede det sig især om DDT, det mest virkningsfulde pesticid mod stikmyg og andre sygdomsoverførende insekter. Angiveligt skulle DDT føre til tyndere æggeskaller hos fugle og skulle derfor forbydes. Grundlaget herfor var nogle videnskabelige forsøg, hvis resultater viste sig urigtige, da man snart efter efterprøvede dem. Alligevel er DDT forbudt den dag i dag. Forbuddet mod DDT har indtil i dag med et forsigtigt skøn medført mindst 70 millioner menneskers unyttige død på grund af malaria og andre myggebårne sygdomme. Her taler vi altså om folkemord og affolkningspolitik.

I 1968 grundlagdes Romklubben, som LaRouche-bevægelsen angreb fra første færd af. I 1982 grundlagde Helga Zepp-LaRouche Livets Klub, Club of Life, som modstykke hertil. I 1971 udkom bogen Grænser For Vækst, som vi imødegik med en anden bog: Der Giver Ingen Grænser For Vækst. Af et senere dokument fra Romklubbens side fremgår det, hvilken ånd der gennemsyrrer hele denne bevægelse.

"Under eftersøgningen af en ny fjende, der kunne forene os, kom vi på den ide, at forurening, den globale opvarmning, vandmangel, hungersnød og lignende ting ville være udmærkede emner. Men når vi fremstiller dem som fjenden, så går vi i den fælde at forveksle symptomerne med årsagerne. Alle disse farer er menneskeskabte, og lader sig kun overvinde gennem en anden tankegang og adfærd. Den sande fjende er altså menneskeheden selv."

✖ I 1970 var prins Bernhard medstifter til 1001-klubben, en forening af 1001 repræsentanter for de førende adelsfamilier og pengeinteresser, der hvert år stillede en mange millioner stor krigskasse til rådighed for Verdensnaturfonden for at udbrede affolkningspropagandaen over hele verden. Dette blev motoren for hele miljøbevægelsen. I 1970 udråbte man også den første "Jordens Dag", og det på nogenlunde samme tid, som man i USA besluttede at stryge de 3 sidste Apollo-missioner, nr. 18, 19 og 20. Dermed blev Apollo 17 den sidste lejlighed for et menneske at sætte foden på Månen.

I 1974 forfattede Henry Kissinger som amerikansk udenrigsminister National Security Study Memorandum 200, hvori det siges:

Den amerikanske økonomi har brug for store og voksende mængder mineraler fra udlandet, især fra de mindre udviklede lande. Dette forhold øger USA's interesse i den økonomiske, politiske og sociale stabilitet hos de pågældende lande. Hvor som helst en formindskelse af befolkningstrykket på grund af en nedsat befolkningstilvækst øger udsigten for en sådan stabilitet, er befolkningspolitikken relevant for ressourceforsyningen og for De forenede Staters økonomiske interesser."

I dette dokument nævnes 13 stater ved navn, der forventeligt vil stå for 45 % af verdens befolkningstilvækst i de næste årtier og derfor bør have som hovedopgave at reducere deres befolkningstal – blandt andet med midler til at sænke fødselsraten, med krav om fosterfordrivelse og endda med hemmelige omdirigeringer af fødevarehjælp for at sænke

befolkningstallet i disse lande.

Midt i 1970-erne foranstaltede FN en række befolkningskonferencer. Én af dem blev afholdt i 1974 i Bukarest, og lededes af den berygtede antropolog Margaret Meade. Konferencen blev berømt, da Helga LaRouche (dengang endnu Helga Zepp) rejste sig op og protesterede højlydt mod den påstand, at mennesket var en kræftsvulst på Jorden. Samtidigt præsenterede Helga Zepp en plan for opførelse af atomkraftværker og for en videnskabelig udvikling af verden, så den kunne nære mange milliarder mennesker. Heraf udviklede den berømte scene sig, hvor Margaret Meade jog Helga Zepp gennem salen med sin store krykke.

Ud af disse processer opstod til sidst begrebet "bæredygtig udvikling" og samtidigt forestillingen om, at det er mennesket, der er årsagen til klimaforandringerne. I 1970-erne var det godt nok endnu ikke den globale opvarmning. Den, der er noget ældre, vil måske kunne huske, at den store menneskeskabte katastrofe dengang var den globale afkøling. Det påstodes, at vi med vore stadig større byer ændrede planetens refleksivitet – der ville altså kastes mere sollys tilbage, hvilket ville fremkalde en global afkøling. For at modvirke denne burde man i givet fald forsøge at smelte polernes is.

En del af denne bevægelse var også Paul Ehrlich, forfatteren til bogen Befolkningsbomben. I denne bog gør han sig til talsmand for at anvende fødevareknaphed som et middel til befolkningskontrol. Til samme gruppe hørte også John Holden, Barack Obamas videnskabelige rådgiver. Senere stødte også "John" Schellnhuber til, som har rådgivet den tyske regering i klima- og energispørgsmål. Her bør man lige nævne, at Schellnhuber i 2004 modtog den engelske orden Commander of the British Empire (CBE), overrakt personligt af dronningen, da hun besøgte Berlin. Han er også ansvarlig for den pavelige encyklika Laudato Si fra 2015, hvor der er tale om, at menneskets aktiviteter er en belastning for Moder Jord – et

virkeligt satanisk og menneskefjendtligt udsagn. På klimakonferencen i København i 2009 erklærede Schellnhuber, at det nu var helt sikkert, at Jorden kun havde kapacitet til at bære mindre end 1 milliard mennesker. Hvordan skal man indskrænke en menneskehed på i dag 7,5 milliarder mennesker med næsten 7 milliarder? Hvordan Bertrand Russel ville gøre det, har vi allerede hørt.

Ud af denne proces, med mange penge og med de samme folk, grundlagdes FN's Klimapanel (IPCC) i 1988. IPCC's mål er at få flest muligt lande til at indgå bindende aftaler om at begrænse deres udvikling, deres ressourcer og deres industrialisering, alt sammen baseret på løgne om kuldioxid og klimaændringer. Især på mødet i Kyoto i 1994 forsøgte man med alle midler at tvinge landene til at underskrive sådanne bindende aftaler og opgive deres ret til udvikling. Det samme gør sig gældende i den nyeste beretning fra IPCC, der udkom efter det mislykkede klimamøde i Paris i 2015, hvor det stadig ikke var lykkedes at få gennemført de bindende aftaler.

Når De hører i medierne eller læser i artikler, at "over 99 % af alle videnskabsfolk" er enige; når De hører, at man har fastslået, at mennesket vil være skyld i, at næsten alle pattedyrarter vil uddø, og at det vil tage naturen 3 millioner år at komme sig; eller når man ser ophidsende og følelsesbetonede beskrivelser af, hvordan mennesket "ødelægger planeten" – så er alt dette ikke videnskab, men befolkningskontrol, og et døende imperiums desperate forsøg på at bevare sit gamle koloniale system.

Mennesket er ikke noget dyr.

Jeg vil godt komme ind på nogle virkelige videnskabelige kendsgerninger, og dermed er vi ved Lyndon LaRouche, der udtalte, at vi kan øge befolkningspotentiallet, altså vor planets bæredygtighed, til 100 milliarder mennesker eller endnu mere. Grunden til, at dette er muligt, er, at mennesket ikke er noget dyr. Vi er godt nok biologiske væsener, men vi er ikke dyr. Mennesket har en ånd, hvormed det kan udvikle

skabende tanker og kreative hypoteser; det kan frembringe nye ideer, der ikke eksisterede før. Nogle af disse er opdagelserne af virkelige, gyldige universelle principper, det vil sige, at de gengiver den måde, som universet rent faktisk fungerer på, hvilket giver os mere magt over og i universet. Intet dyr er i stand til dette.

Lad os betragte ressourceproblemet ud fra dette synspunkt. I århundreder har man hævdet, at ressourcerne er begrænsede. I bogen Grænser For Vækst anvendte man computermodeller, der skulle vise, hvordan fødevarerne bliver sparsommere, hvordan befolkningstallet stiger, hvordan forureningen tiltager, så vi alle går til grunde. Computermodeller, der ekstrapolerer de nuværende forhold, eller rettere sagt en manipuleret beskrivelse af de nuværende forhold, viser, at vi inden for kort tid vil opbruge verdens samlede ressourcer (råstoffer). Men hvad er en ressource? Hvordan defineres en ressource for den menneskelige civilisation? Ressourcer er ikke noget fastlåst. Hvad betød uran for civilisationen for 300 år siden? Dets eneste nytteværdi var dets smukke gule farve. Ressourcer er kun begrænsede, når man låser teknikken fast på dens nuværende trin. Hvis man forhindrer samfundet i at udvikle sig til teknikkens næste trin, så er ressourcerne begrænsede, og så vil man opbruge de forhåndenværende ressourcer. Ironisk nok er det den måde, at miljø går til grunde på. Miljøforurening opstår, når udviklingen undertrykkes i stedet for at tillade den naturlige fremskridtsproces.

Ressourcer hænger sammen med de universelle principper, som vi fatter med vor ånd og omsætter til nye teknologier. Ved ethvert spring i ånden, som mennesket foretager, forstår vi bedre, hvordan universet fungerer. Vi kan for eksempel tænke på, hvordan den moderne kemi opstod i 1700- og 1800-tallet, eller den atomare revolution sidst i 1800- og først i 1900-tallet. Disse spring definerer og skaber nye ressourcer, der ikke eksisterede tidligere. Sådanne nye ressourcer lader sig ikke forudse i nogen computermode, hvor høj udviklet den end

er.

Rækkefølgen af ressourcer betyder ikke blot, at den ene afløser den anden. Der gør sig rent faktisk et ordnende princip gældende i dem, som man kan betegne som energitæthed. Hvor meget brændstof kræves der for eksempel for at forsyne en by som New York med energi i 1 år?

TABEL 1: Energitæthed

Til venstre i tabel 1 ser man energikilderne: en rækkefølge fra træ til kul, råolie (den kemiske revolution med olie) til uran, til deuterium og tritium (den atomare revolution med kernespaltning og kernefusion) og til sidst den fremtidige reaktion mellem stof og antistof. Hvis al den energi, New York forbruger i dag, skulle fremstilles udelukkende ud fra træ, så har man brug for 16 millioner tons træ hvert år. Bruger man kul, er man nede på det halve: 8 millioner tons, ved råolie 5 millioner tons. Hvis New York forsynedes med atomkraft, behøver man 55 tons uran, og med fusionsenergi mindre end 1 tons brændstof.

Hver eneste ny opdagelse giver os tilgang til ressourcer, der repræsenterer et højere energiniveau i universet. Desuden kan vi arbejde med højere energitæthed inden for produktionen og på andre områder. Man kan ikke blot fremstille mere, man kan også skabe nye ting, der ikke var mulige før. Et eksempel herpå er rumfarten. Er der nogen, der tror, at man kan drive en raket med træ eller kul? Prøv engang at forestille Dem en mand, der skovler kul ind bag i raketten! Det er ikke blot en latterlig forestilling, det er fysisk umuligt – lige meget hvor stor raketten er, eller hvor mange fyrbødere der er. En raket skal ikke bare bære sin egen vægt, men også det brændstof, der driver den fremad, medens det forbrænder.

Men vi kommer ikke kun ud i rummet med kemiske brændstoffer. I fremtiden vil vi med nukleare brændstoffer kunne opnå en hastighed, der vil kunne bringe os til Mars på få uger i

stedet for måneder som nu.

Én ting til: Med den energi, der står til vor rådighed i den nukleare tidsalder, kan vi også ændre selve atomerne. Vi kan frembringe ny materie og give materien nye egenskaber, som den ikke havde tidligere, såsom større fasthed, større varmebestandighed, større bøjelighed. Vi kan frembringe laserlys til at skære i stål med. Med plasmaprocesser lader ethvert materiale sig opløse i sine bestanddele.

Mennesket kan så at sige hele tiden genskabe sig selv på et højere trin.

Hvis vi lige kigger kort på hele verdens samlede energibehov. Hvad betyder det, når vi vil virkeliggøre Verdenslandsbroen? Målet er at overvinde fattigdommen for al fremtid, så at den blot bliver en del af menneskehedens fortid. En afgørende faktor herved er energien.

Figur 2 nederst: Energiforbruget i De forenede Stater (i Watt pro persona), efter energikilder.

Lad os tage energiforbruget i et forholdsvis udviklet land som USA (figur 2 nederst). Figuren viser forbruget i Watt pro persona. Det er det primære energiforbrug. Det er altså ikke blot den strøm, man forbruger, når man tænder for lyset, det drejer sig om den samlede energi, der forbruges i hele samfundet – energi til opvarmning, til transport, strømforbruget til industri, landbrug og husholdninger. Tager man hele landets samlede energiforbrug og deler det med befolkningsantallet, så ser man, at dette tal er steget støt siden 1775. Hver eneste indbygger i Amerika er altså blevet mere energiintensiv med tiden, og stigningen har også taget til.

Hver gang et nyt teknisk fremskridt har fundet sted, lader det sig erkende ligesom en skygge. I et århundrede forbrændte vi træ for at fremskaffe energi, så kom kul oveni, og dets andel af energiproduktionen steg mere og mere. Så kom de fossile brændstoffer til, hvilket førte til en enorm stigning i

energiforbruget pro persona. I figuren ser man foroven en lille rød skive, hvor kerneenergien kommer ind sidst i 50-erne og begyndelsen af 60-erne. Så begyndte energiforbruget pro persona at flade ud og i USA faldt det endda.

Figur 2 øverst: Den forventede udvikling i energiforbruget i De forenede Stater (Watt/person) på præsident Kennedys tid.

Under Kennedys regeringstid foretog man engang en beregning af, hvordan landet ville udvikle sig, når vi udnytter atomenergien og udvikler det industrielle grundlag mere og mere. Så skulle vi allerede være oppe på 16 KW pro person, godt 50 % højere, end vi rent faktisk er (figur 2 øverst). Sådan ville en sund udvikling se ud, i det mindste hvad energispørgsmålet angår.

Lad os så betragte dette problem globalt. Lad os for en gangs skyld antage, at verdens befolkning er steget til omkring 13 milliarder om 50 år, og at hvert eneste menneske har en levestandard, der er sammenlignelig med De forenede Staters, hvad energiforbruget angår. Dette kræver en forøgelse af energien pro persona i verden fra de nuværende elendige 2,5 KW/person til omkring 13 KW/person.

Til sammenligning: USA har for tiden godt 10 KW/person og burde egentlig have 15 eller 20 KW; verdensgennemsnittet er 2,5 KW, hvor ganske mange lande endog ligger langt lavere. Men for at bringe 13 milliarder mennesker op på et energiforbrug på 13 KW/person har vi brug for en tidobling af verdens nuværende samlede energiforbrug.

Det betyder, at elektricitetsproduktionen ikke blot må stige i absolutte tal, men at den del af energien, der forbruges som elektricitet også må stige, fordi der vil være betydeligt mere industri i hvert land. Så set ud fra dette synspunkt, må elektricitetsproduktionen vokse til det 15-dobbelte i forhold til det nuværende. Og det vil groft sagt sige, at der i de kommende 50 år må opføres, hvad der svarer til 40.000 nye

atomkraftværker på Jorden. Og dette er sandsynligvis lavt sat.

Opførelsen af, hvad der svarer til 40.000 atomkraftværker, betyder i sig selv en ny industriel revolution. Men den vil absolut være mulig.

Verden er underbefolket.

Nogle vil spørge: Hvorfor skal vi gøre det? Ønsker vi virkelig hundrede milliarder eller endnu flere mennesker på Jorden, sådan som LaRouche har foreslået? Ja, for verden er massivt underbefolket. Mennesket er den eneste art, der er i stand til at opdage universelle principper. Hvis vi gør det, forbedrer vi ikke blot menneskeartens tilstand, men vi øger også anti-entropien, muligheden for at udvikle det omgivende univers. Vi forbedrer biosfæren langt ud over det, den selv er i stand til. For eksempel kan biosfæren ikke nå op til Månen af sig selv. Men mennesket kan bringe liv til andre planeter.

I det næste årti vil mennesket begynde at gøre sig gældende på andre planeter, på Månen og sandsynligvis også på Mars. I løbet af denne proces vil vi støde på paradokser i videnskaben, der stiller spørgsmål ved vore grundlæggende opfattelser af universets funktion. Så får vi brug for nye hypoteser, nye ideer om nye fysiske principper, som vi ikke engang har nogen anelse om nu, og som endda muligvis vil omstøde alle vore gængse forestillinger om universet. Og deraf vil fremgå en endnu større magt i og over naturen.

Ressourcen for denne uendelige fremskridtsproces er ene og alene menneskeånden. I betragtning af mulighederne i det nye fremspirende mønster over for et gammelt imperium, der har afsløret sig selv med det bedrag, det prøver at pådutte os, tilfalder ansvaret os for at udvikle et nyt mønster for menneskeligt fremskridt.

Og det betyder først og fremmest at udvikle mulighederne for mange nye genier. Vi må skabe betingelser for at disse kan udvikle sig. Det må være slut med den nuværende menneske- og

befolkningsfjendtlige politik. Vi må bringe De forenede Stater og Europa til at tilslutte sig de mål, som Kina forfølger med Den nye Silkevej; og mere endnu: virkeliggøre den højere vision om en global renæssance, som Lyndon og Helga LaRouche har virket for i årtier: At forene menneskeheden i en fælles mission for et fælles fremskridt.

Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny “stor depression”. Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af

denne fare for en økonomisk depression" erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor 'pøbelens' vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en "farverevolution" imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet "vanvittige og skøre", hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har "mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablissement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi "det ville betyde tredje verdenskrig."

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF's administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF "reformerer" sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. "IMF er virkelig en bankerot organisation", og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. "Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem", bemærkede Zepp-LaRouche. "Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye

Silkevej går politikken i den rigtige retning.”

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med “bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter.” Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. “Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres partiprogram – men også i koalitionsaftalen ... Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien ”

Virkeligheden er, at der “lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forføjede neoliberale politik” observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk “jordskælv” er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi “krisen er over os nu”.

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især “en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet ... Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik,” forklarede Zepp-LaRouche. “Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og "at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitet, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande."

Og Zepp-LaRouche konkluderede: "Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser."

Det Russiske Udenrigsministerium anklager, britiske handlinger i dag fortsætter århundreders folkemord

19. april, 2018 – »Gør jer klar«, lød det fra talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium og topdiplomat Maria Zacharova til journalister på hendes ugentlige briefing

torsdag. Lad os tale om statsordrer til massebord; lad os tale om Storbritanniens historie som en af de værste kolonimagter til alle tider. Britiske diplomater synes ikke at kende deres egen historie, og det er på høje tid at udfylde dette erkendelsesvakuum, her fra dette podie, sagde hun.

Zacharova fortsatte i den næste time med at gennemgå det ene tilfælde efter det andet af Det britiske Imperiums historie for massebord, forgiftninger, plyndring og løgne imod folkeslag i hele verden og citerede dokumentation, i visse tilfælde fra Storbritanniens egne arkiver, om Det britiske Imperiums afskyelige »moralske præstationer«.

Briefingen blev udsendt live med en grov oversættelse og kan høres her:

<https://www.youtube.com/watch?v=CM2nuYXRN6Y>,

hvor sagen imod Det britiske Imperium begynder 1 time 12 min. inde. Vi opsummerer her hendes præsentation af hovedtilfældene, for alle patrioter i alle nationer i verden (inklusive i UK selv), der også forstår, at menneskelig civilisation kræver en fjernelse af Det britiske Imperium, én gang for alle.

Zacharova tog først Indiens tilfælde op. I 1930 skrev den amerikanske historiker Will Durant, at Storbritanniens overlagte tortur af Indien i over 150 år kan anses for at være verdenshistoriens mest forfærdelige forbrydelse, bemærkede hun. Indiens Shashi Tharoor, forfatter af *Infamous Empire*, samlede dokumentation om denne forbrydelse, som premierminister Narendra Modi den 24. juli 2015 sagde, reflekterer, hvad enhver patriot i Indien ved, tilføjede Zacharova. Tharoor beretter om Storbritanniens afindustrialisering og plyndring af Indien, inkl. 15-29 millioner mennesker død ved hungersnød, 4 millioner i Bengalen alene på ét år, under en af de mest grusomme premierministre i det 20. århundrede, Winston Churchill. Zacharova citerede

Churchills udtalelse, »Jeg hader indere. De er et væmmeligt folkefærd med en væmmelig religion«; hun fortalte om briternes henrettelser af indere ved at skyde dem ud af kanoner; den berygtede massakre den 13. april, 1919, hvor 50 soldater åbnede ild mod en ubevæbnet civil folkemængde i centrum af Amritsar og måske dræbte henved 1.000 mennesker.

Dernæst fulgte Afrika. Tretten millioner mennesker blev bortført fra kontinentet som slaver, men det vides, at 3-4gange så mange afrikanere blev dræbt med det totale antal ofre oppe på 50-52 millioner mennesker.

Zacharova mindede journalister om, at den britiske filosof John Locke udviklede forfatningen for Amerikas sydstats-slavestater (Confederate States of America) og investerede alle sine penge i slaveri.

Briterne oprettede koncentrationslejre under Boerkrigen i Afrika for alle, der mentes at kunne være sympatisk indstillet over for oprørerne imod britisk herredømme. Deres hjem blev nedbrændt og deres husdyrhold og afgrøder ødelagt, og dernæst blev mændene adskilt fra kvinder og børn og udskibet til Ceylon (nu Sri Lanka) og Indien. Da nyheden om lejrene slap ud, hævdede Lord Kitchener, at lejrene var skabt for at yde »sikkerhed« til civilbefolkningen og kaldte dem redningssteder, rapporterede Zacharova.

Er det ikke det samme som de Hvide Hjelme i dag? spurgte hun. De finder terrorister, kalder dem 'Hvide Hjelme' og bruger dem til provokationer »for at redde befolkningen«. Der er gået mange år, men intet har forandret sig.

I Australien dræbte briterne 90-95 % af den oprindelige befolkning, aboriginerne, under besættelsen. Det er ikke vores vurdering; engelske besættere fik compensation for hver dræbt person, sagde hun.

Så vendte hun tilbage til Afrika: i 1870 udførte briterne folkemord mod zuluerne i Capekolonien, og i 1954-1961 imod

kikuyu-folket i Kenya, »hvor, som gengældelse for drabet på 32 hvide kolonister, de britiske myndigheder udslettede 300.000 medlemmer af kikuyu-folket og drev andre 1,5 million ind i koncentrationslejre«.

Vi bør huske de berømte Opiumkrige, hvor London forgiftede det kinesiske folk gennem opium.

Når London kalder sig selv for repræsentanter for humanitære sager, kan man huske på dets handlinger imod folkene i Mellemøsten. Se blot på kortet over den grænsedragning, de gennemførte, som opdelte folk på måder, der har følger den dag i dag.

Så er der de britiske arkivers hemmelige dokumenter om, hvordan de britiske myndigheder beordrede brugen af kemiske våben i foråret 1920 i Mesopotamien – igen, Churchill – og 6.000 til 10.000 indfødte i det, der i dag er Irak, blev dræbt. Det er måske ikke så meget, for London, sagde Zacharova.

Hun nævner sager, der involverer grækerne, libyerne, sudanenserne, eritreanerne og andre, før hun gik bort fra direkte folkemord og over til Det britiske Imperiums forkærlighed for spionoperationer og lokaliserede undergravende operationer. James Bond-film er ikke fiktion, påpegede hun; Ian Flemming arbejdede ud fra arkivdokumenter. Britiske spioner har virkelig en »license to kill«.

Zacharova nævnte nogle af de kendte politiske mord og kup, som britisk efterretning kørte. Seniorcontroller i MI6, baronesse Daphne Parks indrømmelse af, at hun organiserede det politiske mord på Congos første, valgte premierminister, Patrice Lumumba, i 1961; kuppet i 1953 mod Irans Mossadeq, der var til fordel for britiske olieinteresser; dets myrderi i Nordirland; tilbagesendingen af Stepan Bandera-støttende, fascistiske mordere til Ukraine i begyndelsen af 1950'erne; osv.

Og hun udelukkede ikke af sin mønstring af kendsgerningerne

den række af mærkelige dødsfald, som overgik russiske og britiske videnskabsfolk på UK's jord mellem 2001 og 2014, mange, der var centreret omkring Porton Down, inkl. i 2003 Porton Downs David Kellys »selvmord«; Kelly, der, sammen med Lyndon LaRouche, var en ledende person i afsløringen af britisk efterretnings »udmajede« løgne for at retfærdiggøre invasionen af Irak i 2003.

Sluttelig påpegede Zacharova de britiske myndigheders favorittaktik, som Rusland i øjeblikket er målet for, nemlig med at sværte mål med »sort reklame«, som der er skrevet enorme bind om. Det er ikke overraskende, at nogle mennesker ved dette, konkluderede Zacharova. Det, der er overraskende, er, at nogle mennesker ikke gør.

Se også: 3 EIR-Temaartikler, pdf, dansk, om Befolkningsreduktion: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7227>

»Den britiske kongefamilies plan om at skrue verden tilbage til stenalderen«; »Hvordan den britiske krone reducerede Irlands 'bæredygtighed' til 6 mio. sjæle«; og »Britiske koloniherrer sultede flere end 60 mio. indere ihjel, men hvorfor?«

Foto: Talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zacharova under sin pressebriefing, torsdag, 19. april, 2018.

EIR-dossier: »Robert Mueller er

**en umoralsk, juridisk
lejemorder**

**– Han vil gøre sit job, hvis
I giver ham lov«.**

**Dansk indledning. Hele
artiklen som pdf.**

Af Barbara Boyd.

Indledning:

Robert Swan Mueller III – den særlige anklager, der har fået til opgave at bringe USA's præsident til fald – er, som hans navn antyder, et produkt af elitens privatskoler og universiteter. I de nationale nyhedsmedier roses han på ensartet og nøgtern vis som ubestikkelige, fair, »ærlige Bob«, »skolemester Bobby med tre pinde«. Vi vil vise, at dette image er et skamløst falsk PR-nummer fra Washington, D.C., der er skabt for de godtroende.

I virkeligheden er Robert Swan Mueller så korrupt, man kan være, og bøjer og drejer loven efter behov for at tjene deres mål, som tildeler ham opgaver. Magten hos anklagerfunktionen og institutionerne, han tjener, dikterer, hvad der er retten for ham, snarere end den fordomsfrie forfølgelse af retfærdighed, som loven bestemmer for hans kald. I, hvad han selv kalder et afgørende øjeblik, brød han rækkerne efter college for at tjene som marinesoldat i Vietnamkrigen. Herefter ønskede han aldrig at gøre noget som helst andet end at retsforfølge. Hans udnævnelse til særlig anklager udgør toppen af en lang karriere, hvor han har set sig selv som en streng og villig kriger, en pligtopfyldende marinesoldat, der handler på vegne af en hvilken som helst ond plan, hans

overordnede præsenterer ham for, og bruger hvilke midler som helst, der synes nødvendige for at udføre planen.

I de seneste uger har aktivister fra LaRouche-bevægelsen gentagne gange fået at vide af borgere, de møder: »Det ser ud, som om præsident Trump nu får 'LaRouche-behandlingen'«. De to mænd kunne ikke være mere forskellige, mht. position eller kulturelle og intellektuelle præstationer. LaRouche er et verdenshistorisk geni af samme støbning som Leibniz. Men, begge mænd har rørt ved det, der viste sig at være den 'tredje skinne' (den farlige, el-førende skinne i f.eks. undergrundbanen) i amerikansk politik, siden Franklin Roosevelts død. De udgjorde en trussel mod det angloamerikanske, britiske imperiesystem efter krigen. LaRouche udgjorde en sådan trussel direkte, konsekvent og eksplicit ved navn. Trump udgør en sådan trussel implicit, ved at afvise evindelig krigsførelse og søge bedre relationer med Rusland, kræve gennemførelse af Glass/Steagall-bankopdeling, støtte det, han henviser til som det Amerikanske System for politisk økonomi og ved at love massiv infrastrukturudvikling og en moderne platform for varefremstilling, for produktive jobs.

I begge tilfælde krævede briterne, som vi vil få at se, deres skalp, baseret på den opfattede trussel mod dem, med, som det mest specifikke eksempel på denne trussel, ønsket om en samarbejdsrelation med Rusland og en afslutning af den »unipolære« ramme for relationer mellem nationer. I begge tilfælde udløste de kontrollerede medier en uafbrudt spærreild af hæslig, slibrig og ærekrænkende dækning, dag efter dag, for at skabe betingelserne for en folkelig opbakning til en retsforfølgelse for kriminel aktivitet. Alt imens der er mange andre aktører i disse 'Kabuki-danse' (tilnærmelsesvis, spil for galleriet) – kompromitterede og terroriserede politikere og dommere, og et efterretningssamfund, der fungerer som gendarmen for vores Orwellske politistat – så var det stumpe instrument, der blev valgt til angrebet, Robert Mueller.

Undervejs, mellem disse to opgaver, spillede Robert Mueller en enormt betydningsfuld rolle i mørklægningen af den saudisk/britiske rolle i mordene på næsten 3.000 amerikanere den 11. september, 2001, og det totalt ødelæggende udsalg af USA's Forfatning, der fulgte i kølvandet på terrorangrebet – en rolle, der, hvis den blev grundigt efterforsket, udgør forhindring af retfærdighedens gang, blandt andre forbrydelser.

Dette dossier vil tage jer igennem Muellers karriere, baseret på det, der er umiddelbart og offentligt tilgængeligt. Det efterlader et spor af ureglementeret anklagervirksomhed, inklusive det, som tidligere senator Bob Graham kalder »aggressivt bedrag« af den amerikanske Kongres og offentlighed, med hensyn til begivenhederne den 11. september, 2001, og inkluderer en betydelig rolle i overvågningsstaten efter 11. september, som har udtaget og ødelagt det fjerde forfatningstillæg og resten af vor Forfatnings Lov om Frihedsrettigheder. De af jer, der arbejder inden for vor moderne Leviatan, kan utvivlsomt pege på andre ureglementerede aktiviteter, og vi opfordrer jer til at læsse på – vær så venlige at afsløre det. Intet mindre end dette er, hvad I skylder jeres ed over for USA's Forfatning.

Læs hele EIR's dossier:

Download (PDF, Unknown)

Hvorfor briterne bliver ved

med at myrde amerikanske præsidenter. LPAC kortvideo

De nylige trusler mod præsident Trumps liv, der kommer fra mange kendte personer, New York City Public Theatre Company, samt nedskydningen af kongresmedlem Scalise, bør ikke ses som isolerede tilfælde; som forbrydelser, begået af enkeltindivider, der handler af egen vilje. Vi bør snarere af USA's egen historie lære, at der ikke findes nogen 'enlig skytte'. Det er briterne, der myrder vore præsidenter, af en særlig grund.

Lad os se på de af vore præsidenter, der blev myrdet; hvad er mønstret? Lincoln, Garfield, McKinley, JFK og, endskønt han ikke var præsident, men er relevant for os i dag, Alexander Hamilton. Hvad fortæller mordet på disse præsidenter os om vor nations unikke rolle i historien? Hvis man ser på deres handlinger, så anvendte de, eller havde tydeligvis til hensigt at anvende, det Amerikanske Økonomiske System, for at fremme vor nation, og de kæmpede udtrykkeligt mod Det britiske Imperiums gennemførelse af 'frihandel' i USA. Disse præsidenter vidste, til forskel fra de fleste amerikanere i dag, at Det britiske Imperium er vores fjende, og de vidste, at det var deres job at beskytte vore borgere mod den elendighed, vi ville stå overfor, hvis britisk imperie-frihandel blev praktiseret. Og, hvad der var allervigtigst, så indså de, at britisk frihandel ville kvæle vores mest dyrebare resurse; det amerikanske folks kreative gnist i en naturlig hældning mod at bidrage med vore evner hen imod en positiv og varig virkning på vore efterlevende. Det Amerikanske System opmuntrer udtrykkeligt denne gnist og bruger den til udvikling af gennembrud inden for varefremstilling, landbrug, videnskab

og kultur.

I dag henviser præsident Trump udtrykkeligt til Det Amerikanske Økonomiske System som sin politiske programerklæring. Bortset fra Lyndon LaRouche og hans bevægelse, så er der ingen i det 20. århundrede, der har identificeret det Amerikanske Økonomiske System som værende dét princip i vores historie, der fuldstændig adskiller os fra Det britiske Imperium. Trumps plan om at genoplive den produktivitet, vi har mistet i de seneste 50 år, siden mordet på JFK, og hans beredvillighed til at samarbejde med Kina og Rusland om skabelsen af en ny, økonomisk orden, vækker rædsel i briterne. Trumps præsidentskab udgør en trussel mod selve Det britiske Imperiums eksistens. De ved, der ikke er plads til deres Imperium i en ny, international, økonomisk orden på denne planet, og de vil ikke dø uden kamp.

Lær om Lyndon LaRouches fremsættelse af det Amerikanske System, kendt som de Fire Love til USA's omgående redning, gennem viste videolink, ([dansk tekst her](#)) og gå med i LaRouche PAC (Schiller Instituttet, DK!) for at skabe en ny æra for menneskeheden, *uden* Det britiske Imperium.

Offentliggjort den 24. jun. 2017.

Introduktion til EIR's rapport, »Obama-Soros 'farvede

revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?« Hele rapporten som pdf

For tre år siden i denne uge besatte en folkemængde på Kievs gader, bevæbnet med molotovcocktails, regeringsbygninger og udførte voldshandlinger og drev nationens retmæssigt valgte præsident ud af embedet, og ud af landet. De førende grupper i denne folkemængde viftede med portrætter af Stepan Bandera, Adolf Hitlers kollaboratør i Ukraine under Anden Verdenskrig.

I dag forsøger de samme britiske og amerikanske efterretningsorganisationer, og mange af de samme personer, at gentage processen, men denne gang er målet den demokratisk valgte regering i selve USA. Tankegangen er den samme: Imperiet må bevare opsplittningen af verden i konkurrerende blokke, Imperiets del-og-hersk-politik helt tilbage til Det romerske Imperium. Opsplittningen Øst versus Vest kollapsede næsten, da Sovjetunionen kollapsede i 1990'erne og gjorde det af med undskyldningen med Den frie Verden vs. Gudløs Kommunisme, som af briterne var blevet brugt til at ødelægge Franklin Roosevelts partnerskab med Rusland for at besejre fascismen.

(Det følgende er introduktionen til EIR's 17 sider lange rapport med ovenstående titel, der publiceres i det kommende nummer af EIR. Efterfølgende findes Forpremiere af rapporten som pdf.)

22. februar, 2017 – For tre år siden i denne uge besatte en folkemængde på Kievs gader, bevæbnet med molotovcocktails, regeringsbygninger og udførte voldshandlinger og drev nationens retmæssigt valgte præsident ud af embedet, og ud af landet. De førende grupper i denne folkemængde viftede med portrætter af Stepan Bandera, Adolf Hitlers kollaboratør i

Ukraine under Anden Verdenskrig.

I dag forsøger de samme britiske og amerikanske efterretningsorganisationer, og mange af de samme personer, at gentage processen, men denne gang er målet den demokratisk valgte regering i selve USA. Tankegangen er den samme: Imperiet må bevare opsplittningen af verden i konkurrerende blokke, Imperiets del-og-hersk-politik helt tilbage til Det romerske Imperium. Opsplittningen Øst versus Vest kollapsede næsten, da Sovjetunionen kollapsede i 1990'erne og gjorde det af med undskyldningen med Den frie Verden vs. Gudløs Kommunisme, som af briterne var blevet brugt til at ødelægge Franklin Roosevelts partnerskab med Rusland for at besejre fascismen.

Lyndon og Helga LaRouche fremlagde på tidspunktet for Sovjetunionens kollaps ideen om den Nye Silkevej, der ville forene Europa og Asien via nye, højhastighedsjernbane-udviklingskorridorer igennem Rusland og Centralasien, og forene verden på basis af gensidig udvikling og kulturel dialog. Dette ville Imperiet ikke tillade.

Obama-administrationen, og London, hilste ikke alene det voldelige kup i Ukraine i 2014 velkommen, som et middel til at retfærdiggøre målet med en fornyet, militær NATO-oprustning imod Rusland, men de skabte det snarere. Obama og hans talsspersoner meddelte stolt, at USA havde finansieret og orkestreret de organisationer, der deltog i demonstrationerne på den offentlige plads, Maidan. Obamas direkte kupagent, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, aflagde flere gange ophavsmændene til optøjerne besøg, hvor hun uddelte cookies på Maidan samtidig med, at hun nægtede at indrømme, at der, ud over fredelige demonstranter, der var bekymret over korruption og økonomiske strabadser, var åbenlyst neofascistiske bander, der anførte en bevæbnet opstand imod den valgte regering.

Desuden blev Nuland taget i en telefonaflytning og -optagelse,

hvor hun instruerer den amerikanske ambassadør til Ukraine i, præcis, hvem der skulle gøres til premierminister i den nye regering.

Resultatet af kuppet for det ukrainske folk har været ubetinget rædsel. Den velstand, som de blev lovet, ville fremkomme til gengæld for at underskrive en frihandels-associeringsaftale med den Europæiske Union (EU), har ikke materialiseret sig; i stedet har der været ond nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik'), massive budgetnedskæringer og afskedigelser, alt imens udenlandske statsborgere blev udpeget til at køre økonomien. Militære regeringsstyrker og neonazistiske militser udfører uophørligt krigsførelse imod landets Donbass-region, der nægtede at underkaste sig det ulovlige kup.

Den myte blev bragt til torvs i Vesten, at Rusland forårsagede problemet ved at modsætte sig en fredelig opstand imod deres (russernes) marionetregering i Kiev; ved at annektere Krim og ved at invadere Donbass, alt imens de angiveligt skulle være i gang med at planlægge en erobring af Ukraine, de baltiske lande og muligvis endnu andre lande, med den hensigt at genoprette Det sovjetiske Imperium.

Og således også i dag udbredes den myte af de slagne Obama- og George Soros-kredse, og *ad nauseam* – 'til kvalmegrænsen' – i mainstreammedierne, at Obama/Hillary-valgkampagnen kun blev slået, fordi Rusland stjal valget med det formål, at russernes marionet Donald Trump skulle vinde valget. Uden nogensinde at fremkomme med så meget som antydning af bevis (det er alt sammen tophemmeligt, ved I nok), opfodres massehysteriet imod Putin og Rusland af læk fra de samme, neokonservative efterretningsnetværk, der er oversiddere fra Obama-administrationen. Trump har identificeret disse kriminelle og nævnt elementer i FBI og NSA og undlod kun lige at identificere deres handlinger som forræderiske. Præsidenten har ret.

Putin selv har udtrykt sig meget klart om det, der foregår i USA. Forespurgt, under en pressekonference den 17. januar, om det anti-russiske hysteri i amerikansk presse og i visse politiske kredse, sagde Putin:

»Efter min mening er der flere mål; nogle af dem er indlysende. Det første mål er at underminere den valgte, amerikanske præsidents legitimitet. I øvrigt vil jeg i denne forbindelse gerne bemærke, at, hvad enten folk, som gør dette, ønsker det eller ej, så beskadiger de i høj grad USA's interesser. Det synes, som om de trænedes til dette i Kiev og nu er rede til at organisere et 'Maidan' i Washington, for at Trump ikke skal indtage præsidentembedet. Det andet mål er at binde den nyvalgte præsident på hænder og fødder, med relation til hans implementering af sine aflagte valgløfter til det amerikanske folk og det internationale samfund.«

I mellemtiden opfordrede dr. Natalia Vitrenko i Ukraine, der i flere valg har været præsidentkandidat for Ukraines Progressive Socialistparti, i et brev til præsident Donald Trump efter han var blevet valgt, at han ændrede Obamas katastrofale politik for Ukraine: »Vort folk lider svært under krig, ekstrem fattigdom, korruption, politisk undertrykkelse og neonazisters hærgen. Den aftrædende amerikanske administration blev ved med at oppiske det ukrainske folk imod Rusland og tilskyndede herved til en krig mellem vore to broderfolk – en krig, der uden for enhver tvivl truer med at udløse en Tredje Verdenskrig.«

De fascistiske elementer i den ukrainske regering har orkestreret angreb fra voldsmand imod Vitrenko og hendes parti, beslaglagt partiets hovedkvarter og truer med at lægge sag an mod hende for forræderi – for den forbrydelse at identificere regeringens og de neonazistiske militseres åbenlyst fascistiske handlinger.

Og i USA er Obama den første præsident i USA's historie, der anfører en indsats for at vælte den regering, der afløste ham.

Under Obama udførte USA evindelige krige imod lande, der ikke udgjorde nogen trussel mod vores nation; han udførte droneangreb imod enkeltpersoner, som var blevet personligt udvalgt af Obama uden en antydning af retslig proces, og Obama fremprovokerede næsten en krig med Rusland, en krig, der næsten med sikkerhed ville være blevet en atomkrig, og som ville have været næsten sikker, hvis Obamas klon, Hillary Clinton, var blevet valgt.

Den idé, at Trump kunne afslutte imperiepolitikken og gå sammen med Rusland og Kina, som Franklin Roosevelt gjorde det for at besejre fascisme, om et nyt paradigme for nedkæmpelse af terrorisme og for opbygning af infrastruktur og agro-industriel fremgang for nationer i hele verden, som en del af den Nye Silkevejsproces, ville betyde enden for selveste ideen om Imperium, én gang for alle. For at forhindre dette, vil briterne og deres aktiver i USA, anført af Obama og hans sponsor George Soros, så vel som deres neokonservative fæller på den Republikanske side, ikke sky noget middel. Det amerikanske folk er i stigende grad bevidste om denne ondskab, men må handle hurtigt for at afsløre den og knuse den.

Denne rapport er delt i fire afsnit, med links til dokumenterende artikler i slutningen.

1. Den strategiske situation i Ukraine fra det neonazistiske kup i februar 2014 og denne nations kollaps, og frem til det økonomiske og strategiske kaos i dag.
2. Den neonazistiske oprindelse til de ledende grupper og personer i regimeskifte-kuppet i Ukraine i 2014.
3. En kronologi af selve kupet, fra november 2013 frem til februar 2014.
4. En profil af den farvede revolutions politiks oprindelse og metoder, som blev sat ind i kupet i Ukraine, og i USA i dag. Dette viser den britiske/CIA-orkestrering af undergravende regimeskifte i nationer, der nægter at følge det angloamerikanske finansoligarkis diktater.

Potentialet for, at verden kan lade æraen med imperiemagt bag sig og gå ind i en ny æra for civilisationen – præcis ligesom Renæssancen afsluttede æraen med feudal tilbagestående – er i dag inden for vores rækkevidde. Det påhviler hver eneste borger i USA, og hver borger i verden, at sikre, at dette øjeblikke enorme potentiale bliver til virkelighed.

(Foto: Sceneri fra Maidan, Ukraine.)

Download (PDF, Unknown)

Sæt Obama i fængsel for forræderi

Leder fra LaRouchePAC, 20. februar, 2017 – Efter otte års massedrab med droner og krige for »regimeskifte«, med folkemord til følge, nægter Barack Obama at trække sig tilbage fra sin forræderiske rolle, men anfører nu en opstand imod den demokratisk valgte præsident, der solidt slog hans klon, Hillary Clinton, ved valget i november.

»Obama er faktisk særdeles sårbar«, bemærkede Lyndon LaRouche i dag. »Han har afsløret sig selv som værende en forræder af USA.« I sin regeringstid mødtes Obama stolt med sin CIA-chef, John Brennan, hver tirsdag eftermiddag for at udfærdige ugens »drabsliste« – dem, som »Kong Obama« vælger at myrde af egen fri vilje – uden domsafsigelse, uden lovmæssig retssag – sammen med dem, der nu tilfældigvis befandt sig sammen med Obamas mål, da dronen ramte.

LaRouche bemærkede, at *New York Times* for længe siden afslørede historien om Obamas tirsdays-drabsmøder, ikke, fordi

de ønskede at afsløre hans dræberkarakter, men for at få den amerikanske befolkning til at acceptere det – til at ringeagte sig selv ved at tolerere en masse-morder som deres præsident, uden protest.

EIR vil i denne uge udgive et dossier med titlen, »Obama og Soros farvede revolutioner – Nazistisk kup i Ukraine, 2014 – i USA, 2017?« Den 21. og 22. februar er treårsdagen for Obamas omstyrtelse af den demokratisk valgte, ukrainske regering i 2014 i en voldelig pøbelaktion, der var direkte finansieret og dirigeret af Obama og hans personlige agent for regionen, Victoria Nuland. Optøjerne, centreret omkring den centrale Maidan-plads, indbefattede angreb med molotovcocktails mod politiet og regeringsbygninger og anførtes af organisationer, der åbenlyst promoverede Stepan Bandera, Adolf Hitlers ukrainske, nazistiske partner.

EIR-dossieret viser, at Barack Obama, sammen med sin sponsor George Soros og andre britiske og amerikanske agenter for »projekt demokrati«, nu retter deres 'farvede revolution'-skyts mod selve USA – og af samme grund: Det britiske Imperium nægtede at lade Vesteuropa og Rusland arbejde sammen for fred og udvikling, og kørte derfor et antirussisk kup, udført af ukrainske nazister af den gamle skole, med det formål at bære nyt ved til bålet for det gamle, nazistiske had mod Rusland. Således også i USA: Obama-slænget er i gang med den utroligt patetiske bestræbelse, der går ud på at overbevise amerikanerne om, at præsident Trump har begået en forbrydelse ved at ønske at *forhindre* en krig med Rusland, og i stedet samarbejde med Rusland – og Kina og Indien og Japan – om at bringe fred og udvikling til verden, inklusive til USA. Alt imens der er tåber i USA, der vil sluge dette bras, så er flertallet af befolkningen i en tilstand af oprør imod dette psykotiske nonsens, hvad enten det kommer fra politikerne eller fra medierne.

Obama og Hillary Clinton havde bragt verden helt ud på randen af en term nuklear krig med Rusland. Denne fare er blevet

dramatisk skåret ned af Hillarys nederlag. Og dog kræver Obama/Soros-slænget en rigsretssag eller et sagsanlæg for kriminel aktivitet mod Trump, der indgår fred med Rusland, idet de hævder, at det er farligt at Trump »har fingeren på atomknappen«!

At afslutte denne hæslige ironi kræver, at Obama stilles for retten. Hans mange forbrydelser som præsident forværres nu af hans åbenlyse kampagne for at vælte USA's regering – en åbenlyst forræderisk handling.

Obama elskede i den grad den britiske dronning og det britiske system, at han tjente som dets loyale aktiv med at genoprette den tidligere britiske kolonis underdanighed over for det britiske system – monetarisme og kolonikrige. I dag kræver *Financial Times*, talerør for Londons og Wall Streets finansoligarki, åbenlyst en voldelig opstand mod opkomlinge-præsidenten, der truer med at gøre en ende på Det britiske Imperiums »del og hersk«-opsplitning af verden. Chefen for FT's afdeling i Washington, Edward Luce, advarer om, at, hvis Trump ikke væltes, vil han vælte »systemet«.

Det kunne han meget vel gøre, og det ske! Trump har fremført, at USA bør acceptere forslagene fra Putin – at USA og Rusland skal arbejde hånd i hånd for at besejre terrorisme – og fra Xi Jinping – at USA bør tilslutte sig den Nye Silkevejsproces for global udvikling. For Trump at lever op til dette forpligtende engagement, betyder det enden på Imperiet. Det er en inspireret befolknings ansvar at sørge for, at dette smukke resultat virkeliggøres, og denne inspiration udtrykkes bedst gennem Lyndon LaRouches 50 år lange lederskab. Dette er vores øjeblik, hvis vi griber det, for at virkeliggøre det, Helga Zepp-LaRouche har kaldt »menneskehedens modne alder«.[1]

[1] Helga Zepp-LaRouche: »Nu har menneskeheden muligheden for at blive voksen«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17777>

Om »Deep State« – 'Staten i Staten' – og George Soros

20. feb., 2017 – Af Barbara Boyd. Hvad menes der med udtrykket 'Staten i Staten' (eng. »Deep State«) i de mange avisoverskrifter, der i øjeblikket forekommer, og som erklærer, at det aktuelle øjeblik beherskes af en krig mellem Donald Trump og 'Staten i Staten'? Forskellige britiske medier har spekuleret, f.eks. gårsdagens *Financial Times*, at dette er en krig, som Trump ikke kan vinde – at *Deep State* enten vil kontrollere ham, eller dræbe ham.

Udtrykket '*Deep State*' blev oprindeligt opfundet af den tidligere professor ved Berkeley, Peter Dale Scott, for at forklare transformerende samfundsmæssige begivenheder, såsom mordet på Kennedy, og ud fra hvilke begivenheder det permanente establishment kom tilsyneladende uskadt, uagtet udbredt folkelig tvivl om de absurde forklaringer, man gav offentligheden. Scott fastslår, at han mener, i første instans, statens hemmelige organisationer såsom efterretnings- og sikkerhedstjenesterne, militæret, men vigtigst af alt, den lyssky sammenhæng mellem disse tjenester, visse politikere og organiseret kriminalitet. Dets rækkevidde er international, finansieres af både statslige og kriminelle kilder som narkohandelen, og er tungt influeret af angloamerikanske store penge. Alt imens Scotts definition er brugbar, så er hans analyse af dens nuværende indflydelse det ikke.

Det '*Deep State*'-apparat, der i øjeblikket agerer i en opstand imod præsident Trump, er selve Det britiske Imperium, som det repræsenteres af de angloamerikanske efterretningstjenester, storbankerne i Wall Street/City of London og narkohandelen. Fokusér ikke så meget på aktionerne i gaderne,

demonstrationerne arrangeret af en koalition af det Demokratiske Partis politiske aktionskomiteer og små grupper, som alle i årevis er blevet finansieret af George Soros og *Democracy Alliance*, og som nu opererer under banneret for 'modstand'. At følge pengene endeløst ind i disse grupper giver ikke resultat mht. at forstå dynamikken eller den sag, som det drejer sig om.

Siden Barack Obamas valg i 2008 er et apparat af uddannede organisatorer blevet skabt og finansieret for at lære Saul Alinskys metoder – agenten fra Chicagos Universitet og Rockefeller/Field Foundation, der uddannede både Hillary Clinton og Barack Obama i oprørsmetoder. Disse organisatorer bliver nu sat ind eller gennet ind som resultat af skabelsen af en særdeles følelsesfuld, men falsk narrativ om Donald Trump, som udtales af '*Deep State*' og gentages i det uendelige i de kontrollerede transatlantiske nyhedsmedier. De har, i lighed med deres sponsorer, absolut intet at sige om at genopbygge økonomien og skabe produktive jobs for amerikanere – de virkelige løfter, som folk fandt i Donald Trump. Det moderne Chicago med dets bander, narkotika og mord er arven efter Alinskys metoder – de leder ingen steder hen rent politisk og fører til død, en kendsgerning, der først blev vist af Chicago-journalisten Roy Harvey og LaRouche-bevægelsen helt tilbage i 1979. (Se: *EIR*-serien: '*Chicago Gangs, Who Benefits?*'[1])

Den dødbringende trussel, som Trump udgør mod '*Deep State*' / Det britiske Imperium, er intet mindre end muligheden for, at USA samarbejder med Rusland og Kina – de muligheder, der udgøres af og er indbygget i Kinas Bælt-og-Vej-initiativ for en hurtig opbygning af hele verdens økonomi, inklusive USA's økonomi. Fokus for en optrævling af kuppet involverer en afsløring af netop de dele af '*Deep State*', der har afsløret, at de er i opposition til denne politik, og som i USA først og fremmest begynder med *National Endowment for Democracy* og hermed forbundne politikere, financierer og institutioner.

Sagt på en anden måde, så vil denne kurs vise, hvorfor det ikke var noget tilfælde, at John Podestas e-mails blev hacket, hvorfor John McCain og Lindsey Graham fortsat er 'plakat-drenge' for Tredje Verdenskrig, og hvorfor Madeline Albright kørte Hillary Clintons udenrigspolitiske shop og også overvågede det berygtede *Grasso abrazo*. [2]

Mere følger i de kommende dage.

[1] Interesserede læsere kan henvende sig til Schiller Instituttets kontor om denne serie.

[2] Se En sejrrig strategi for at vinde krigen mod narkotika kræver Glass-Steagall, Mike Billington, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17860>

RADIO SCHILLER den 25. april 2016: Barack Obama er en britisk agent

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 21. april
2016:**

**Den britiske hånd bag Saudi-
Arabians støtte til
terrorisme**

Med formand Tom Gillesberg

**Drop systemet – før det er
for sent.**

**Dope, Inc. – Det britiske
Imperiums opiumskrig til
ødelæggelse af USA.**

**LaRouchePAC Fredags-webcast
22. jan. 2016**

Så man må spørge sig selv, hvordan er dette sket? Hvor kom dette fænomen fra? Og igen: Hr. LaRouche har understreget, at, hvis man ikke forstår Det britiske Imperiums had til det, som USA repræsenterede som en revolutionær, republikansk kultur i sin første generation, så kan man ikke forstå, hvad der skete i løbet af det 20. århundrede og nu ind i begyndelsen af det 21. århundrede. Man kan ikke forstå, hvad det er, der er

blevet gjort mod USA, med mindre man går tilbage og ser på denne faktor med det britiske angreb, det britiske had. Det, som vi, da vi skrev Dope, Inc., kaldte »den britiske opiumskrig« imod USA. Husk, at, i midten af det 19. århundrede lancerede briterne krige med henblik på at påtvinge den kinesiske befolkning afhængighed af opium og således ødelægge den, som en del af et plyndringstogt, der tog form af to opiumkrige og en massiv, påtvungen kinesisk afhængighed af opium. Vi ser det samme ske her i USA i dag; og det er ikke nogen ny historie.

Download (PDF, Unknown)

TEMA:

Londons verdensherredømme gennem politiske mord og krig.

“Den græske premierminister Tsipras havde en pistol rettet mod hovedet:

**hvis han afviste selvmords-
aftalen fra 13. juli, ville
der komme et NATO-
militærkup.”**

Download (PDF, Unknown)

Huset Windsors kommende undergang: Afslutningen på en lang, hæslig historie Af Helga Zepp-LaRouche

Jo hurtigere, huset Windsor ender på historiens losseplads, des bedre chancer er der for at reorganisere det totalt bankerotte, transatlantiske finanssystem og undgå en ny – denne gang atomar – verdenskrig. I denne forbindelse er offentliggørelsen af en 17 sekunder lang video, på hvilken den 7-8-årige Elizabeth – senere Dronning Elizabeth II – ses udføre Heil Hitler-gestus, blot toppen af isbjerget.

Download (PDF, Unknown)

TEMA:

BEFOLKNINGSREDUKTION:

**Er du en af af Satans
godtroende tåber? –**

**3 EIR-artikler: Den britiske
kongefamilies plan
om at skrue verden tilbage
til stenalderen – mere ...**

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

**EIR: Slutspillet mod Det
britiske Monarki**

– Det britiske Imperiums politik, der drejer sig om befolkningsreduktion ... for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker ...

Download (PDF, Unknown)

**TEMA: LÆR AF HISTORIEN:
100 års dumhed: Den moralske sump, som var det 20. århundrede.
3 EIR-artikler: Afsættelsen af Bismarck og starten på 1. Verdenskrig – mere ...**

Download (PDF, Unknown)

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2015/06/EIR-j>

uni-2015-Londons-mord-p%C3%A5-McKinley-lancerede-et-%C3%A5rhundrede-med-politiske-mord.pdf

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml

11. nov. 2014 – I sin artikel fra 1994, »Hvordan Bertrand Russell blev en ond mand«[1], fortæller Lyndon LaRouche om Russells og Winston Churchills atomvåbenpolitik:

»For at forstå, hvorfor britiske efterretningsnetværk internt i USA's regering manipulerede præsident Harry Truman til at smide de unødvendige atombomber på japanske civile, er det nok at læse Russells egen forklaring på hans og Winston Churchills atomvåbenpolitik, i september-nummeret af The Bulletin of the Atomic Scientists: 'The Atomic Bomb and the Prevention of War' (Atombomben og forebyggelse af krig).«

»I den rapport fra 1946«, skrev Larouche, »præsenterer Russell sit motiv for sin, Winston Churchills og andres fortsatte anvendelse af atomvåbens geopolitiske trussel: at udøve afpresning for at tvinge Moskva til at underkaste sig en aftale, hvis formål, erklærer Russell udtrykkeligt der,

er at transformere den dengang nyligt oprettede organisation De Forenede Nationer, FN, til den form for unipolære diktatur, som hans verdensføderale utopister fortsat har arbejdet på i hele dette århundrede.«

Det efterfølgende år, blot to år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, i hvilken Moskva havde været en allieret, var den sindssyge Churchill gået videre end til at true med anvendelsen af et atomart førsteangreb mod USSR og til at tale for rent faktisk at angribe Kreml med atomvåben.

Et FBI-memo fra 1947, som er offentliggjort i en bog, der skal udgives i næste måned, siger, at Winston Churchill tilskyndede senator Styles Bridges (R-N.H.), en allieret til senator Joseph McCarthy (R-Wis.), til at overtale Truman til at lancere et atomangreb på Kreml.

Memoet, som hidtil ikke har været tilgængeligt, siger, »Churchill erklærede, at den eneste redning for verdens civilisation ville være, hvis De forenede Stater ville erklære Rusland for at være til fare for verdensfreden og angribe Rusland.«

Memoet fortsætter:

»Han påpegede, at hvis man kunne smide en atombombe på Kreml og udslette den, ville det være en meget let sag at håndtere balancen i Rusland, som ville være uden styrelse. Churchill erklærede endvidere, at hvis dette ikke blev gjort, ville Rusland angribe USA om to eller tre år, når hun får atombomben, og civilisationen ville blive udslettet eller sat mange år tilbage.«

Mail Online rapporterer, at memoet citeres i en ny bog af den prisvindende, amerikanske, undersøgende journalist, Thomas Maier, 'When Lions Roar: The Churchills And The Kennedys', (Crown, oktober 2014).

[1] Opr. titel: »[How Bertrand Russell Became an Evil Man](#)«. Artiklen findes ikke på dansk. Hvis du ønsker at læse den engelske artikel, ring til vores kontor (35430033), som vil henvise dig til den engelske artikel. (-red.)